

Lovforslag nr. L 104. Fremsat den 1. december 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven

(Selvangivelse, udveksling og samkøring af oplysninger mellem myndigheder, indberetning, dokumentationskrav til skattearrangementer, delegation af ligningsrådsbeføjelser, ansættelsesfrister og tilsyn med forskudsregistrering m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 498 af 21. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. §§ 1-3 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal overfor skattemyndighederne årligt selvangive sin indkomst og formue, hvad enten den er positiv eller negativ. Omfatter skattepligten alene indkomst, selvangives alene indkomst.

Stk. 2. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen selvangivelsen skal indeholde. Skatteministeren kan herunder bestemme, at skattepligtige, der ikke er bogførings- eller regnskabspligtige, skal oplyse om hovedposter i privatforbruget, eller at hovedaktionærer som nævnt i personskattelovens § 19 a, stk. 2-4, skal afgive en kapitalforklaring.

Stk. 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren, om selvangivelsen skal underskrives eller vedgås på anden særlig måde.

Stk. 4. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren udformningen og udsendelsen af blanketter til brug ved selvangivelsen. Skattepligtige, der ikke modtager en

selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

§ 2. Selvangivelsespligten omfatter ikke:

- 1) Børn, der ikke er fyldt 15 år ved indkomstårets begyndelse, medmindre de i indkomståret har haft skattepligtig indkomst eller de ved indkomstårets udløb ejede skattepligtig formue.
- 2) Personer og dødsboer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, f, i eller j, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter kildeskattelovens § 48 C.
- 3) Selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, e eller g.
- 4) Foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven, hvis foreningen m.v. ikke har indtægt, fortjeneste eller tab som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven.
- 5) Foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven, hvis foreningen m.v. som følge af fradragsretten efter § 3, stk. 2 og 3, i selskabsskatteloven ikke har indkomst til beskatning. Det er dog en betingelse, at foreningens formål udelukkende er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt.
- 6) Aktieindkomst, hvori der er indeholdt en

delig udbytteskat efter personskattelovens § 8 a, stk. 1.

7) Indkomst, der beskattes efter kildeskattelovens § 48 E.

Stk. 2. Fritagelserne som nævnt under stk. 1, nr. 2 og 3, gælder ikke, hvis den skattepligtige har modtaget udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, i hvilke der ikke er indeholdt udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, medmindre udbyttet m.v. er omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 6.

§ 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet kan skatteministeren bestemme, at fysiske personer, der udøver erhverv, eller juridiske personer skal føre regnskab, hvis de ikke er bogførings- eller regnskabspligtige efter anden lovgivning. Bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale m.v., og regler herom fastsat efter bogføringsloven, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Selvangivelsespligtige, der er bogførings- eller regnskabspligtige, skal inden selvangivelsesfristens udløb indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til den kommunale skattemyndighed. Er årsregnskabet for en juridisk person endnu ikke godkendt af generalforsamlingen på indgivelsestidspunktet, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives den kommunale skattemyndighed meddelelse om generalforsamlingens beslutning vedrørende årsregnskabet.

Stk. 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet kan skatteministeren fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for og udarbejdelsen af det i stk. 2 nævnte skattemæssige årsregnskab og om den form, hvori regnskabs- og selvangivelsesoplysningerne skal afgives.

Stk. 4. Er et skattemæssigt årsregnskab ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med regler, der er fastsat efter stk. 3, finder § 5, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse. Er den i stk. 2, 2. pkt., nævnte meddelelse ikke givet rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning vedrørende regnskabet en forhøjelse af den indkomst, hvoraf skatten beregnes, finder § 5, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, der skal indgive et skattemæssigt årsregnskab som nævnt i stk. 2 og som ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven, skal opbevare regnskabet med tilhørende bilag her i landet. Driver den

selvangivelsespligtige virksomhed i udlandet, og godtgøres det, at der efter det pågældende lands regler er pligt til at opbevare regnskabsmateriale der, er det dog tilstrækkeligt, at en genpart af dette regnskabsmateriale opbevares her i landet. Skatteministeren kan helt eller delvis fritage for opbevaringspligten efter 1. og 2. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

2. § 4 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 4. Fysiske personer skal selvangive senest den 1. maj i året efter indkomstårets udløb. Selvangivelsesfristen for bogførings- eller regnskabspligtige samt hermed samlevende ægtefæller er dog først den 1. juli. Tilsvarende frister gælder for dødsboer.

Stk. 2. Juridiske personer, bortset fra dødsboer, skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. juli samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som modtager en selvangivelsesblanket, der er udfyldt af skattemyndighederne, kan undlade at indgive selvangivelse, hvis de anvendte oplysninger er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Foreligger en selvangivelse ikke rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag fristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Skattetillægget tilfalder staten. Skatteministeren kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan skatteministeren fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Der er udpantningsret for bøden, og bøden kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne herom i kildeskatteloven. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan den skattepligtige indkomst og formue ansættes skønsmæssigt.«

3. I § 6, stk. 7, ændres »§ 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, samt selskabsskattelovens § 28, stk. 1« til: »§ 5, stk. 3«.

4. I § 6 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* I det omfang regnskabsoplysninger m.v. er registreret elektronisk, omfatter skattemyndighedernes adgang til regnskabsmateriale m.v. efter *stk. 1-4* også en elektronisk adgang til disse oplysninger.«

5. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 A. Den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter denne lov, skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, som nævnt i § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 3, stk. 5. Er den indberetningspligtige i øvrigt bogførings- eller regnskabspligtig, og indgår de oplysninger, der skal indberettes, i dette regnskab, skal regnskabet tilrettelægges således, at de indberettede oplysninger kan afstemmes med regnskabsføringen.

Stk. 2. Den indberetningspligtige skal efter anmodning fra de statslige told- og skattemyndigheder indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes. De statslige told- og skattemyndigheder kan i stedet vælge at gennemgå materialet i virksomheden. Er oplysningerne registreret elektronisk, kan myndighederne vælge at få adgang i elektronisk form til de således registrerede oplysninger fremfor på papir. Ved gennemgangen kan de statslige told- og skattemyndigheder sikre sig oplysninger, som fremgår af materialet.

§ 6 B. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, efter aftale med den pågældende ressourceminister og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af registrerede oplysninger hos nærmere angivne statslige myndigheder skal videregives til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, efter aftale med Kommunernes Landsforening, henholdsvis Københavns og Frederiksberg kommuner og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter

ter nærmere angivne typer af registrerede oplysninger hos kommuner skal videregives til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af oplysninger, som dele af de statslige told- og skattemyndigheder har registreret, skal videregives til øvrige dele af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af oplysninger, som de statslige told- og skattemyndigheder har registreret, skal videregives til kommunale myndigheder.

Stk. 5. *Stk. 1-4* omfatter ikke oplysninger som er nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven og § 9, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre.

Stk. 6. Videregivelse som nævnt i *stk. 1-4* af oplysninger kan ske i elektronisk form.

§ 6 C. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, fastsætte regler om at de statslige told- og skattemyndigheder kan samkøre registrerede oplysninger eller samkøre registrerede oplysninger med oplysninger, der indhentes fra andre statslige eller kommunale myndigheder.

Stk. 2. *Stk. 1* omfatter ikke oplysninger som er nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven og § 9, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre.«

6. I § 7 A, *stk. 1*, indsættes tre steder efter »beløb«: »m.v.«, efter »engangsbeløb« indsættes: »m.v.«, og »beløbsmodtager« ændres til: »modtager«.

7. I § 7 A, *stk. 2*, indsættes efter *nr. 7* som nye numre:

»8) Tilskud, der ydes af staten eller af en kommune.

9) Ydelser som nævnt i ligningslovens § 7 K.«

8. I § 7 C, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Oplysningerne kan ligeledes stilles til rådighed for statslige og kommunale myndigheder med henblik på skattekontrol eller med henblik på myndighedernes arbejde med at opkræve restancer til det offentlige.«

9. Efter § 7 D indsættes:

»§ 7 E. Indgår en dansk virksomhed eller en dansk myndighed en aftale med en virksomhed i udlandet om dennes udførelse af bygge- eller anlægsarbejde her i landet i en periode på mere end 3 måneder indenfor 12 måneder, skal den danske virksomhed m.v. foretage indberetning herom som anført i stk. 3 til den lokale told- og skatteregion.

Stk. 2. En virksomhed, der er hjemmehørende i udlandet, anses ikke for en udenlandsk virksomhed som nævnt i stk. 1, hvis det aftalte arbejde udføres fra et fast driftssted her i landet, der er registreret af de danske skattemyndigheder.

Stk. 3. Indberetning skal foretages senest 30 dage efter aftalens indgåelse, og derefter senest 30 dage efter eventuelle aftaleændringer, der vedrører de nedenfor nævnte forhold, hvorom der skal foretages indberetning. Indberetningen skal omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identiteten af den indberetningspligtige.
- 2) Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalenspart har indgået «underaftaler» med om deltagelse i mere end 3 måneder indenfor 12 måneder i arbejdet her i landet.
- 3) Det eller de aftalte arbejdssteder her i landet.
- 4) Den eller de aftalte arbejdsperioder her i landet.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten.

§ 7 F. Kommuner, der på vegne af bidragsberettigede opkræver underholdsbidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, skal årligt foretage indberetning herom til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- 1) Identiteten af den bidragspligtige.
- 2) Identiteten af den bidragsberettigede.

3) Størrelsen af det betalte bidrag i det foregående kalenderår med angivelse af, om bidraget er fradragsberettiget for yderen.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten.«

10. § 8 D affattes således:

»§ 8 D. Offentlige myndigheder og bestyrelser eller lignende øverste ledelser for private juridiske personer samt partrederier skal efter anmodning meddele skattemyndighederne oplysninger, der af myndighederne skønnes at være af væsentlig betydning for skatteligningen. Oplysninger om unavngivne skal dog kun gives efter Ligningsrådets bestemmelse.

Stk. 2. Oplysninger om forhold som nævnt under § 8 C kan ikke afkræves i videre omfang end nævnt i § 8 C.

Stk. 3. Værdipapircentraler kan kun afkræves oplysninger af de statslige told- og skattemyndigheder og kun om, hvilket institut, der er kontoførende for nærmere angivne personer eller kontofører nærmere angivne papirer.«

11. I § 8 K, stk. 1, indsættes efter »§§«: »7 E,«.

12. I § 8 L, stk. 1, indsættes efter »§ 7 A,«: »§ 7 E,«.

13. § 8 M ophæves.

14. I § 8 P, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter § 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller indrives af amtskommuner eller kommuner.«

15. I § 8 P, stk. 2, nr. 11, udgår »og«, og i stedet indsættes: »uanset om debitor er en fysisk eller juridisk person,«.

16. I § 8 P, stk. 2, nr. 12, ændres »indberetningspligten.« til: »indberetningspligten, og«, og efter nr. 12 indsættes:

»13) identifikation ved ejendommens nummer i Boligministeriets Bygnings- og boligregister (BBR-nr.) af den faste ejendom, hvori lån ydet eller formidlet af et realkreditinstitut har pant.«

17. I § 9, stk. 1, indsættes efter »§ 6, stk. 1-2,«: »§ 6 A, stk. 2,«.

18. I § 9 A indsættes efter »§ 7 D,«: »§ 7 F,«.

19. I § 10 D ophæves: », § 8 M, stk. 2,«.

20. § 10 E ophæves.

21. Efter § 10 E, der ophæves, indsættes:

»§ 10 F. Den, der som udbyder eller formidler erhvervsmæssigt har bistået en skattepligtig med anskaffelse af formuegoder eller finansielle instrumenter, og hel eller delvis finansiering heraf (skattearrangement), har, når formålet hermed fortrinsvis er at nedbringe eller udskyde skattebyrden, pligt til overfor skattemyndighederne at dokumentere realiteten i de nævnte dispositioner og af de aktiver og passiver m.v., der indgår heri. Udbyderen eller formidleren hæfter solidarisk med den skattepligtige for den eventuelle forhøjelse af den skattepligtiges indkomst- og formueskat, der fremkommer som følge af, at de nævnte dispositioner ikke anerkendes som reelle ved ligningen.

Stk. 2. Skatteministeren afgør, om der foreligger et skattearrangement som nævnt i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. Tilsidesættes et skattearrangement som nævnt i stk. 1, 1. pkt., kan udbyderen respektive formidleren påklage dette forhold i skatteansættelsen efter de almindelige klage-regler i skattestyrelsesloven. Kildeskattelovens § 73 E finder tilsvarende anvendelse overfor udbyderen eller formidleren.«

22. I § 11 A, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Ved indeståender på konti i udlandet hos andre end pengeinstitutter finder 1. og 2. pkt., tilsvarende anvendelse, men i disse tilfælde skal kontohaveren selv opfylde betingelsen som nævnt i stk. 5, nr. 2.«

23. § 11 A, stk. 2, nr. 4, ophæves.

24. I § 11 A, stk. 4, indsættes efter »indskudsbeviset«: », eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af kontoen«, og i nr. 2 ændres »Pengeinstituttets« til: Kontoførens».

25. I § 11 A, stk. 5, nr. 1, ændres »i det udenlandske pengeinstitut« til: »hos kontoføreren i

udlandet«, og i nr. 2 indsættes efter »pengeinstitut,«: »jf. dog stk. 1, 3. pkt.,«.

26. I § 11 A, stk. 6, ændres »Indsender det udenlandske pengeinstitut ikke rettidigt indberetning« til: »Indsendes indberetningen som nævnt i stk. 5, nr. 2, ikke rettidigt«.

27. I § 11 B, stk. 4, indsættes efter »værdipapiret«: », eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af værdipapiret,«.

28. I § 14, stk. 2, indsættes efter »§ 6, stk. 1-2,«: »§ 6 A,«, efter »§ 7 B,« indsættes: »§ 7 E,«, og »§ 8 M,« udgår.

29. I § 17 udgår: »eller ved den i § 3, stk. 5-6, foreskrevne opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag«, og som 2. pkt., indsættes: »Det samme gælder den, der ikke opfylder opbevaringspligter efter § 3, stk. 5, eller § 6 A, stk. 1, 1. pkt.«

30. I § 23 B, 1. pkt., ændres »kommunale skattemyndigheder« til: »kommunale myndigheder«.

§ 2

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 7. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Reglen i 2. pkt., gælder dog ikke tilfælde, hvor et skatteankenævn efter aftale med klager har stillet behandlingen af klagen i bero.«

2. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Skatteministeren kan tillade, at en genoptagelsesansøgning som nævnt i stk. 1, 1. pkt., der fremsættes skriftligt efter udløbet af fristen i stk. 1, 2. pkt., imødekommes, når forholdene i særlig grad taler derfor.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en genoptagelsesansøgning imødekommes efter stk. 2, kan skattemyndighederne, uanset § 35, foretage sådanne reguleringer af skatteansættelser for andre indkomstår, som er en direkte følge af den begærede ansættelsesændring. En genoptagelsesansøgning, der er imødekommet efter stk. 2, kan ikke tilbagekaldes.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

3. I § 17 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Skatteministeren kan efter indstilling fra Ligningsrådet bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter § 2, stk. 1 og 3, i kulbrinteopkrævningsloven og § 18, stk. 1 og 7, og § 20, stk. 1, i realrenteafgiftsloven. Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at træffe afgørelser efter § 1, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked til de statslige skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er udlagt efter 1. og 2. pkt.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

4. I § 31, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »den 1. maj i det 4. år«.

5. I § 35, *stk. 1*, ophæves *1. pkt.*, og i stedet indsættes:

»Skattemyndighederne kan ikke afsende varsel om forhøjelse af en skatteansættelse, jf. § 3, stk. 4, 1. pkt., efter den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. En varslet forhøjelse af en skatteansættelse skal være foretaget senest den 1. august i det 4. år efter indkomstårets udløb, medmindre en anmodning fra den skattepligtige om udskydelse af denne frist er imødekommet.«

6. I § 35 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset fristen i *stk. 1* kan skattemyndighederne ændre en skatteansættelse på punkter, hvor det efterfølgende viser sig, at den forpligtelse eller erhvervelse, som er lagt til grund for en foretagen skatteansættelse, giver anledning til en højere skatteansættelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

7. I § 35, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »nogen forsætligt eller uagtsomt« til: »den skattepligtige eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt«.

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 55 B indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder kan give anvisninger for administrationen af kompetencerne efter *stk. 1* og 2. Anvisningerne skal godkendes af Ligningsrådet. § 14, stk. 2-7, samt § 19, stk. 1, 1. pkt., og *stk. 2*, i skattestyrelsesloven finder tilsvarende anvendelse.«

2. I § 60, *stk. 1, litra f*, ændres »§ 10, stk. 3, 2., og 3, og 5. pkt.« til: »§ 10, stk. 3, 2.-4. pkt.«, og »§ 22 b, stk. 5, 1., og 2. og 4. pkt.« til: »§ 22 b, stk. 5.«

3. §§ 81 og 82 ophæves.

4. I § 89 B, *1. pkt.*, ændres »de statslige eller de kommunale skattemyndigheder« til: »de statslige told- og skattemyndigheder eller de kommunale myndigheder«.

§ 4

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 19. september 1995, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til *Afsnit V* udgår: », selvangivelse«.

2. §§ 26-29 ophæves.

§ 5

I fondsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 26. juli 1995, ændres i § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, »ligning, selvangivelse og opkrævning« til: »ligning og opkrævning«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1996.

Stk. 2. § 1, nr. 1-3 og 29, § 4 og § 5 har virkning fra og med indkomståret 1995. For selvangivelsespligtige, der har skulles selvangive for indkomståret 1995 før den 1. januar 1996, finde de hidtidige selvangivelsesregler anvendelse for indkomståret 1995.

Stk. 3. § 1, nr. 21, har virkning for skattearrangementer, hvorom bindende aftale indgås den 1. december 1995 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 2, har virkning fra indkomståret 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at styrke skatteadministrationen, således at det i højere grad sikres, at alle betaler den skat, som de skal efter loven, hverken mere eller mindre.

Skattemyndighederne kan normalt ikke sikre en korrekt skatteansættelse uden den enkelte skattepligtiges aktive medvirken. Systemet med automatiske indberetninger dækker en del af skattemyndighedernes informationsbehov, men dels er der en lang række skatterelevante oplysninger, der ikke er omfattet af indberetningssystemet, dels kan de indberettede oplysninger være fejlbehæftede. Det er derfor af afgørende betydning til sikring af korrekte skatteansættelser, at den enkelte skattepligtige medvirker hertil.

Der stilles derfor forslag om, at klargøre reglerne om selvangivelse og ændre sanktionerne for manglende selvangivelse, jf. forslagene under § 1, nr. 1-3 og 29, § 4 og § 5.

Med indførelsen i 1989 af ordningen med fortrykte selvangivelser, som i dag er bredt accepteret, er betydningen af ordningerne med årlige indberetninger fra virksomheder m.v. øget. Der må derfor til stadighed arbejdes for, at indberetningssystemet udbygges og tilpasses, således at de fleste af dagligdagens skatterelevante forhold indberettes. Der må imidlertid også arbejdes på at sikre, at kvaliteten af de oplysninger, der indberettes, er høj.

Der stilles derfor forslag om at udbygge indberetningssystemet med bl.a. fradragskomponenter som underholdsbidrag og visse renteudgifter og indkomstkompener som bl.a. tilskud fra det offentlige, jf. forslagene under § 1, nr. 6, 7, 8 (§ 7 F), 14, 16, 18 og 28.

Der stilles endvidere forslag om at styrke de statslige told- og skattemyndigheders muligheder for at kontrollere de oplysninger, der indberettes, jf. forslagene under § 1, nr. 5 (§ 6 A), 13, 17, 20 og 28.

Erfaringerne med bl.a. selskabstømmere, konkursryttere, skattearrangementer og dårlige betalere viser, at der er behov for at skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighederne får bedre muligheder for tids-

nært og ved brug af et bredt spektrum af oplysnings typer at udsøge og følge personer og virksomheder, der enten ikke ønsker at overholde gældende skatte- og afgiftsregler eller ikke vil betale deres gæld til det offentlige.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til efter aftale med den pågældende ressortminister respektive kommunale repræsentanter at fastsætte regler, hvorefter oplysninger hos andre statslige eller kommunale myndigheder skal videregives til de statslige eller kommunale skatte- eller inddrivelsesmyndigheder, når oplysningerne er af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan samkøre såvel egne registrerede oplysninger som oplysninger, der indhentes fra andre myndigheder, jf. forslaget under § 1, nr. 5 (§ 6 B og § 6 C).

De foreslåede regler om videregivelse og samkøring af oplysninger omfatter ikke fortrolige oplysninger om rent private forhold, dvs. oplysninger om bl.a. race, religion, hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende.

Indberetningsordningerne anvendes ikke kun til at indhente oplysninger, der kan fortrykkes på selvangivelsesblanketten, men også – i mindre grad – til at kontrollere, at alle bærer deres del af skattebyrden.

Specielt den øgede internationalisering har skabt visse skattekontrolmæssige vanskeligheder.

Det foreslås derfor, at der indføres en indberetningspligt vedrørende udenlandske virksomheder, der udfører bygge- eller anlægsarbejder her i landet, samt en justering af de gældende regler for kontrol med finansielle aktiver i udlandet, jf. forslagene under § 1, nr. 9 (§ 7 E), 11, 12 og 22-28.

Til bl.a. styrkelse af den skattemæssige kontrol med, at avancer og afkast vedrørende værdipapirer kommer til beskattning, stilles der forslag om, at de statslige skattemyndigheder kan indhente oplysning-

ger fra værdipapircentraler om, hvem der kontofører for nærmere angivne personer eller kontofører nærmere angivne papirer, jf. forslaget under § 1, nr. 10.

De seneste år har vist et stort omfang af skattearrangementer, der ved en nærmere prøvelse ofte har vist sig at bestå af formelle aftaler og dispositioner uden et reelt indhold. Disse skattearrangementer indeholder ofte påståede transaktioner vedrørende forhold i udlandet, hvilket sammenholdt med at arrangementerne udbydes til et bredt udsnit af befolkningen uden særlige forudsætninger eller muligheder for at bedømme detaljerne i arrangementerne har givet betydelige skattekontrolmæssige problemer.

Det foreslås derfor, at udbyderne eller formidlerne af skattearrangementer inddrages i skattemyndighedernes kontrolarbejde derved, at de pålægges en dokumentationspligt overfor skattemyndighederne vedrørende realiteterne bag arrangementet, jf. forslaget under § 1, nr. 21.

Den kommunale skattemyndighed kan ikke ændre en skatteansættelse, der er under behandling af en anden skattemyndighed. Det giver anledning til problemer i de tilfælde, hvor et skatteankenævnet har stillet behandlingen af en klage i bero afventende f.eks. en ledende landsskatteretskendelse, og den 3-årige ansættelsesfrist samtidig er ved at udløbe.

Det foreslås derfor, at den kommunale skattemyndighed skal kunne ændre en skatteansættelse, der er under behandling i skatteankenævnet, hvis skatteankenævnet efter aftale med klageren har stillet klagebehandlingen i bero, jf. forslaget under § 2, nr. 1.

Fristen på 3 år for nedsættelse respektive forhøjelse af skatteansættelser, der blev indført i 1990, har vist sig at være urimelig kort i visse situationer.

Det foreslås derfor, dels at 3-årsfristen for forhøjelser måles fra selvangivelsesfristen den 1. maj fremfor som i dag fra indkomstårets udløb, dels at der skabes adgang til i særlige tilfælde henholdsvis at forhøje og nedsætte skatteansættelser efter 3-årsfristens udløb, jf. forslagene under § 2, nr. 2 og 4-6.

For at muliggøre en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af Ligningsrådets arbejde foreslås, at skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet skal kunne udlægge ligningsrådskompetence til at træffe afgørelse i ansættelsessager efter kulbrinteopkrævningsloven og realrenteafgiftsloven til andre skattemyndigheder. Af tekniske grunde er kompetencen formelt henlagt til skatteministeren, jf. forslaget under § 2, nr. 3. Endvidere at Ligningsrådet kan udlægge kompetence til at give bindende forhåndsbesked.

Forskudsregistreringskompetencen er i dag rent kommunal. Dette kan give anledning til uens praksis landet over.

Det foreslås derfor, at der indføres et statsligt tilsyn med forskudsregistreringen, således at der ligesom på ligningsområdet kan gives bindende anvisninger for forskudsregistreringen, og således at de statslige skattemyndigheder om nødvendigt kan ændre en forskudsregistrering, jf. forslaget under § 3, nr. 1.

Herudover stilles der forslag om nogle hovedsageligt redaktionelle ændringer.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslagets direkte provenumæssige virkninger udgøres af forslaget om daglige skattetillæg ved overskridelse af selvangivelsesfristen i stedet for de gældende kontrollovstillæg.

For indkomståret 1994 indbragte kontrollovstillægget ca. 50 mill. kr., heraf ca. 30 mill. kr. til staten. Der er ikke holdepunkter for at bedømme, hvor mange skattepligtige, der vil blive omfattet af forslaget om skattetillæg på 200 kr. (max. 5.000 kr.) for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides. Rent skønsmæssigt antages skattetillægget at give nogenlunde samme provenu som kontrollovstillægget. Skattetillægget tilfalder staten, der herved får en provenugevinst på denne del af forslaget på ca. 20 mill. kr. årligt, mens kommunerne mister et provenu af tilsvarende størrelse. For finansåret 1996 skønnes lovforslaget at være nogenlunde provenuneutralt.

Herudover indeholder lovforslaget en række bestemmelser, der styrker skatteadministrationen, udbygger indberetningsordningerne og giver myndighederne bedre mulighed for i tide at sætte ind for at forhindre tab af skatteprovenu. Disse virkninger på skatteprovenuet kan ikke kvantificeres, men det drejer sig antagelig om ikke ubetydelige beløb i de kommende år.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder på 3,2 mill. kr. fordelt med 0,1 mill. kr. i 1995, 2,3 mill. kr. i 1996, 0,7 mill. kr. i 1997 og 0,1 mill. kr. i 1988. Driftsudgifterne skønnes at være 0,3 mill. kr. fra og med 1988. Der tages forbeholdt for eventuelle udgifter forbundet med forslagene under § 1, nr. 5.

EU-retlige konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke har EU-retlige konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke vil have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslagene under § 1, nr. 6, 9 og 16, om yderligere indberetning skønnes at medføre en mindre administrativ merbelastning for virksomhederne.

Miljømæssige konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke vil have miljømæssige konsekvenser.

Høring

Udkast til lovforslaget har været sendt til eksternt udtalelse hos Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Finansrådet, Realkreditrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Advokatsamfundet.

Spaltehenvisninger

Disse er medtaget som bilag til lovforslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 1: Forslaget erstatter § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 3, i skattekontrolloven og § 26 i selvskabsskatteloven.

Til § 1, stk. 1: Efter gældende ret er den almindelige selvangivelsespligt opdelt i en selvangivelsespligt vedrørende formuen, jf. § 1 i skattekontrolloven, og en selvangivelsespligt vedrørende indkomsten, jf. § 2 i skattekontrolloven.

Efter forslaget sammenskrives den almindelige selvangivelsespligt til een. Der er ikke behov for en sondring mellem selvangivelse af indkomst og selvangivelse af formue. Begge forhold selvangives i dag normalt under et.

Selvangivelsespligten omfatter også juridiske personer, men da juridiske personer ikke er formueskattepligtige, skal disse som hidtil alene selvangive indkomsten.

Selvangivelsespligten består efter forslaget – som i dag – uanset om den skattepligtige har haft indkomst i indkomståret eller formue ved indkomstårets udløb, og uanset om indkomsten respektive formuen er positiv eller negativ.

I selvangivelseskravet ligger, at den skattepligtige overfor skattemyndighederne skal stå inde for de selvangivne oplysninger. I selvangivelseskravet lig-

ger således også, at den skattepligtige efter anmodning skal gøre rede for grundlaget for de selvangivne oplysninger. Manglende efterkommelse af en sådan anmodning vil kunne tillægges bevismæssig skadevirkning for den skattepligtige.

Til § 1, stk. 2: De typer af oplysninger, der skal selvangives, fastsættes efter forslaget af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet.

Dette er også tilfældet efter gældende ret for så vidt angår indkomsten, hvorimod skatteministeren i dag kan fastsætte kravene til selvangivelse af formuen uden Ligningsrådets medvirken. I praksis foretager Ligningsrådet også indstilling til skatteministeren om kravene til selvangivelse af formuen. Der stilles forslag om at lovfæste denne praksis.

Skatteministeren fastsætter i praksis selvangivelseskravene ved at godkende årets selvangivelsesblanketter. Skatteministeren kan imidlertid også fastsætte selvangivelseskrav generelt ved udstedelse af bekendtgørelse herom.

De oplysninger, der kan stilles krav om, skal være af betydning for skatteansættelsen, herunder spørgsmål om skattepligt og skatteberegningen. Heri ligger bl.a., at også oplysninger af betydning for kontrollen med skatteansættelsen og skatteberegningen kan kræves selvangivet, f.eks. oplysninger om skattefri indkomst og formue.

Som efter gældende ret kan der stilles krav om oplysninger om ægteskabelige forhold i det omfang, oplysningerne har betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen.

Som efter gældende ret kan det bestemmes, med hvilken specificationsgrad oplysningerne skal afgives.

Den gældende specificationsbegrænsning vedrørende formueoplysninger som nævnt i § 1, stk. 1, i skattekontrolloven er ikke medtaget i forslaget, idet denne begrænsning anses for overflødig ved siden af de regnskabskrav, der kan stilles efter § 3 i skattekontrolloven. Dertil sikres mod urimelige krav om formueoplysninger ved, at disse krav efter forslaget fastsættes efter indstilling fra Ligningsrådet.

Der kan ligeledes stilles krav om, at skattepligtige, der ikke er bogførings- eller regnskabspligtige, skal oplyse om hovedposter indenfor privatforbruget, herunder udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre og lignende. Hermed muliggøres et umiddelbart skøn over forholdet mellem den selvangivne indkomst/formue og årets forbrug.

Hovedaktionærer vil eksempelvis kunne afkræves oplysning om økonomiske aftaler, der i indkomståret er indgået mellem hovedaktionæren og selskabet.

Det foreslås, at der overfor hovedaktionærer som nævnt i personskatteovens § 19 a, stk. 2-4, skal kunne stilles krav om afgivelse af en kapitalforklaring. Ved en kapitalforklaring forstås en redegørelse for ændringer i den skattepligtiges formue over indkomståret.

Til § 1, stk. 3: I selvangivelseskravet ligger, at den skattepligtige skal vedgå de selvangivne oplysninger. Dette har bl.a. fundet udtryk i det gældende krav om, at selvangivelsen skal underskrives.

Det foreslås imidlertid, at skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet skal kunne bestemme, om selvangivelsen skal vedgås ved en underskrift eller på anden særlig måde.

Forslaget har baggrund i behovet for løbende at kunne tilpasse vedgælseskravet til den tekniske udvikling, f.eks. til muligheden for at selvangive ved brug af telefonen eller elektronisk.

Til § 1, stk. 4: Årets selvangivelseskrav er normalt fastsat i de selvangivelsesblanketter, der udsendes til den enkelte skattepligtige. Som efter gældende ret består selvangivelsespligten imidlertid, uanset om den skattepligtige modtager en selvangivelsesblanket eller ej.

Til § 2: Forslaget er redaktionelt, jf. § 2, stk. 5 og 6, i skattekontrolloven, § 27, stk. 2 og 3, i selskabsskatte-loven og § 82 i kildeskatte-loven.

Til § 3: Forslaget er redaktionelt, jf. § 3 i skattekontrolloven og § 29 i selskabsskatte-loven, bortset fra forslagene til § 3, stk. 1, 2. pkt., § 3, stk. 4 (hovedsagelig redaktionelt), og § 3, stk. 5, 3. pkt.

Til § 3, stk. 1: Efter gældende ret kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet bestemme, at erhvervsdrivende, der ikke er bogføringspligtige, skal føre regnskab. På samme måde kan skatteministeren bestemme, at ikke-erhvervsdrivende fonde og foreninger m.v., der ikke efter anden lovgivning er regnskabspligtige, skal føre regnskab.

Denne kompetence er i meget begrænset omfang udnyttet i bekendtgørelse nr. 141 af 26. februar 1992 om skattemæssige krav til regnskabsgrundlag og årsregnskab. Det har bl.a. baggrund i, at de fleste erhvervsdrivende er omfattet af bogføringspligten efter bogføringsloven.

Efter gældende ret er en skattepligtig, der er pålagt regnskabspligt af skatteministeren efter indstilling af Ligningsrådet, pligtig at opbevare regnskabsmateriale i 5 år efter udløbet af den pågældende regnskabsperiode.

Det foreslås, at denne særlige opbevaringspligt erstattes af den almindelige opbevaringspligt efter bogføringsloven.

Til § 3, stk. 2-4: Efter gældende ret skal bogførings- eller regnskabspligtige vedlægge selvangivel-

sen et skattemæssigt årsregnskab, der skal opfylde de mindstekrav, som skatteministeren har fastsat efter indstilling fra Ligningsrådet. Til brug for den edb-mæssige behandling af regnskabs- og selvangivelsesoplysningerne kan skatteministeren på samme måde fastsætte regler for den form, hvori disse skattemæssige oplysninger skal afgives.

Efter gældende ret beregnes et skattetillæg, hvis det skattemæssige årsregnskab ikke indsendes rettidigt eller regnskabet ikke opfylder de mindstekrav, som skatteministeren har fastsat efter indstilling fra Ligningsrådet. Efter forslaget ændres denne sanktion i form af et procentvist skattetillæg til en sanktion i form af daglige skattetillægsbeløb, jf. forslaget under § 1, nr. 2, til § 5, stk. 1, i skattekontrolloven.

Efter gældende ret kan skattemyndighederne søge at fremtvinge et manglende skattemæssigt årsregnskab ved pålæg af daglige bøder. Efter forslaget bevares dette tvangsmiddel, jf. forslaget under § 1, nr. 2, til § 5, stk. 2, i skattekontrolloven.

Foreligger det skattemæssige årsregnskab m.v. ikke på ansættelsestidspunktet, kan den skattepligtige indkomst og formue efter gældende ret – ligesom i tilfælde af manglende selvangivelse – opgøres skønsmæssigt. Denne sanktion fastholdes efter forslaget, jf. forslaget under § 1, nr. 2, til § 5, stk. 3, i skattekontrolloven.

Efter gældende ret skal der, når årsregnskabet for en juridisk person endnu ikke er godkendt af en generalforsamling på selvangivelsestidspunktet, gives den kommunale skattemyndighed meddelelse om generalforsamlingens efterfølgende beslutning vedrørende regnskabet senest 14 dage efter at generalforsamlingen har behandlet regnskabet.

Gives denne meddelelse ikke rettidig, og medfører generalforsamlingens beslutning vedrørende regnskabet en forhøjelse af den skattepligtige indkomst, beregnes et procentvist skattetillæg på fra 500 kr. til 5.000 kr. af skatteforhøjelsen.

Efter forslaget ændres denne sanktion således, at der i tilfælde af manglende rettidig underretning om generalforsamlingens beslutning vedrørende årsregnskabet beregnes et dagligt skattetillægsbeløb som foreslået under § 1, nr. 2, til § 5, stk. 1, i skattekontrolloven.

Til § 3, stk. 5: De love, hvori der er foreskrevet bogførings- eller regnskabspligt, indeholder normalt også bestemmelser om opbevaring af regnskabsmateriale i en periode på normalt 5 år efter regnskabsårets udløb.

Efter bogføringsbekendtgørelsen skal bogføringspligtige som udgangspunkt opbevare regnskabsmateriale her i landet.

Efter gældende skatteret skal det regnskabsmæssige grundlag for det årsregnskab, der skal vedlægges selvangivelsen, opbevares her i landet. Drives tillige virksomhed i udlandet, og godtgøres det, at regnskabet efter det pågældende lands regler skal opbevares dér, er det tilstrækkeligt, at en genpart af det materiale, der skal opbevares i udlandet, opbevares her i landet. Efter gældende ret kan den kommunale skattemyndighed efter anmodning dispensere fra denne pligt til opbevaring her i landet, med klageadgang til skatteankenævnet.

Det foreslås at begrænse denne pligt til opbevaring her i landet til kun at omfatte selvangivelsespligtige, der ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven. For disse bogføringspligtige finder de almindelige opbevaringsregler i bogføringsloven m.v. anvendelse.

Efter forslaget flyttes dispensationskompetencen formelt til skatteministeren, som andre administrative kompetencer på skatteområdet – udenfor ligningsområdet. Dermed bliver kompetencen omfattet af ordningen med sagsudlægning og klageafkorting. Det er tanken, at skatteministeren vil henlægge denne kompetence til kommunerne med klageadgang til told- og skatteregionerne. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at belaste skatteankenævnene med disse klagesager.

Til nr. 2

Til § 4: Forslaget erstatter § 4, stk. 2, og dele af § 4, stk. 5 og 6, i skattekontrolloven, § 27, stk. 1 og 4, i selskabsskatteloven og § 81 i kildeskatteloven.

Andre steder i skattelovgivningen er der fastsat særlige frister for selvangivelse i forbindelse med ophør af skattepligt. Sådanne særlige frister berøres ikke af forslaget.

Til § 4, stk. 1: Efter gældende ret er selvangivelsesfristen for fysiske personer den 1. maj i året efter indkomstårets udløb. For personligt erhvervsdrivende og deres ægtefæller, jf. § 4 i kildeskatteloven, er selvangivelsesfristen dog den 10. juni, uanset om regnskabsåret er forskudt i forhold til kalenderåret.

Tilsvarende selvangivelsesfrister gælder for dødsboer. Det vil sige, at selvangivelsespligtige dødsboer, der viderefører en erhvervsmæssig virksomhed, skal selvangive senest 10. juni.

Det foreslås at videreføre disse frister med den ændring, at selvangivelsesfristen for personligt erhvervsdrivende og deres ægtefæller udskydes til den 1. juli.

Denne fristforlængelse, der er ønsket af revisororganisationerne, indebærer bl.a., at disse skattepligtige, hvis de udnytter fristen fuldt ud, ikke vil modtage en årsopgørelse inden 1. juli, der er sidste frist for

indbetaling af restskat på op til 25.000 kr. uden procenttillæg.

Til § 4, stk. 2: Efter gældende ret såvel som efter forslaget er selvangivelsesfristen for juridiske personer 6 måneder efter indkomstårets udløb bortset fra tilfælde, hvor indkomståret udløber i perioden 1. januar til 31. marts, i hvilke tilfælde fristen er den 1. juli samme år.

Til § 4, stk. 3: Selvangivelse er som udgangspunkt først foretaget, når de selvangivne oplysninger er modtaget hos skattemyndigheden, og ikke allerede når oplysningerne afgives af den skattepligtige.

Selvangivelsesfristerne udløber på bestemte datoer. Efter forslaget betyder dette, at en selvangivelse, der er indgivet til skattemyndigheden inden normal kontortids begyndelse dagen efter fristdagen, anses for rettidig.

Dette gælder også en selvangivelse, der på fristdagen rettidigt er indleveret til postbesørgelse med postvæsenet (Post Danmark), således at selvangivelsen modtages af skattemyndigheden fra postvæsenet med den ordinære post den følgende dag.

Efter forslaget – ligesom efter gældende ret – flyttes selvangivelsesfristen til den følgende søndag, hvis fristen ellers ville udløbe en fredag eller en lørdag.

Til § 4, stk. 4: Efter gældende ret kan kommunen efter anmodning give den selvangivelsespligtige udsettelse med at selvangive. Kommunens afslag på en sådan anmodning om fristforlængelse kan ikke påklages. Den manglende klageadgang har sammenhæng med, at der kan klages over sanktionen i form af skattetillæg for manglende rettidig selvangivelse.

Efter forslaget flyttes denne kompetence formelt til skatteministeren som andre administrative kompetencer på skatteområdet – udenfor ligningsområdet. Dermed bliver kompetencen omfattet af ordningen med sagsudlægning og klageafkorting. Samtidig styrkes skatteministerens mulighed for at sikre en ensartet administration af denne kompetence landet over. Det er tanken, at skatteministeren vil henlægge kompetencen til kommunerne – uden klageadgang, hvis en ensartet administration heraf landet over kan sikres. Baggrunden for sidstnævnte bemærkning er, at kommunerne i dag administrerer denne henstandskompetence forskelligt.

Kompetencen til at bevilge henstand med indgivelse af selvangivelse er en kompetence til efter anmodning at give henstand. Kompetencen indebærer ikke, at der generelt kan fastsættes en anden selvangivelsesfrist end den lovfæstede.

Kompetencen til at bevilge henstand med indgivelse af selvangivelsen indebærer som udgangspunkt, at den selvangivelsespligtige, der anmoder

om henstand, må udstyre skattemyndigheden med fornødne oplysninger til, at myndigheden lovligt kan træffe afgørelse om, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at henstand skal ydes.

Det skal ved administrationen af denne henstandskompetence tillægges betydning, at selvangivelsesfristen for personligt erhvervsdrivende efter lovforslaget forlænges med tre uger fra den 10. juni til den 1. juli. Der bør derfor stilles strengere krav end i dag til imødekomme af en henstandsansøgning fra denne gruppe af selvangivelsespligtige.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at jo senere der selvangives, jo senere vil ligningen m.v. normalt blive foretaget, hvilket igen skal ses i lyset af den 3-årige ansættelsesfrist. Dertil kan en sen årsopgørelse, der resulterer i en højere skatteansættelse end forskudsregistreret, virke som en billig skattecredit.

Til § 4, stk. 5: Efter gældende ret kan skattepligtige, der af skattemyndighederne får tilsendt en selvangivelsesblanket, der er fortrykt med skattemyndighedernes oplysninger om den pågældendes indkomst- og formueforhold, undlade at indgive selvangivelse, hvis den pågældende finder, at de fortrykte oplysninger er tilstrækkelige og korrekte. Reagerer den skattepligtige ikke, anses den skattepligtige at have selvangivet som fortrykt.

Denne ordning har alene karakter af en serviceforanstaltning overfor de skattepligtige. Ordningen er ikke udtryk for, at selvangivelsespligten ikke består i disse tilfælde. Selvangivelsespligten har i disse tilfælde karakter af en pligt til at kontrollere de fortrykte oplysninger og til at korrigere eller supplere disse oplysninger overfor skattemyndighederne, hvis oplysningerne er forkerte eller mangelfulde. Den skattepligtige har således også i disse tilfælde pligt til efter anmodning at redegøre for grundlaget for de selvangivne oplysninger.

Det foreslås at objektivere reaktionspligten, således at en skattepligtig ikke kun skal reagere overfor en tilsendt fortrykt selvangivelse, hvis den pågældende umiddelbart finder, at de anvendte oplysninger om den pågældendes indkomst- og formueforhold ikke er fyldestgørende og korrekte, men at den pågældende har en reaktionspligt i alle tilfælde, hvor de anvendte indkomst- og formueoplysninger ikke er fyldestgørende og korrekte.

Præciseringen tydeliggør således, at den skattepligtige har en pligt til at kontrollere og efterprøve de anvendte oplysninger med henblik på at finde fejl eller mangler. Ønsker den skattepligtige ikke dette, kan den pågældende - som tidligere - vælge selv at udfylde selvangivelsesblanketten fra grunden.

Til § 5: Forslaget erstatter § 1, stk. 2 og 3, § 2, stk. 2

og 3, § 4, stk. 4, og dele af § 4, stk. 5 og 6, i skattekontrolloven og § 28 i selskabsskatteloven.

Til § 5, stk. 1: Efter gældende ret beregnes der et skattetillæg (kontrollovstillæg), hvis selvangivelsen ikke indgives rettidigt. Hermed sidestilles, hvis »en selvangivelse« er så mangelfuld, at den ikke kan sidestilles med en selvangivelse.

Endvidere beregnes skattetillæg, hvis en bogførings- eller regnskabspligtig ikke indsender det skattemæssige årsregnskab rettidigt eller »regnskabet« er så mangelfuldt, at det ikke kan sidestilles med et skattemæssigt årsregnskab.

Der beregnes også skattetillæg i visse tilfælde, hvor juridiske personer ikke rettidigt har underrettet om en generalforsamlings efterfølgende beslutning om et indsendt regnskab.

Ved beregningen af dette skattetillæg sondres der mellem selvangivelse af indkomst og selvangivelse af formue.

Skattetillægget beregnes som en procent af henholdsvis skatten af indkomsten og skatten af formuen, og ikke som en procent af henholdsvis indkomsten og formuen.

Skattetillægget for *fysiske personer* udgør 2 pct., når fristoverskridelsen er mindre end 10 dage, og 5 pct. ved en fristoverskridelse på 10 dage eller mere. Der beregnes ikke tillæg for fristoverskridelser på kun een dag. Skattetillægget kan højst udgøre 2.000 kr. vedrørende henholdsvis indkomstskat og formueskat, i alt 4.000 kr. For så vidt angår indkomstskatten, kan tillægget højst udgøre 1.200 kr. vedrørende skatten til staten, 600 kr. vedrørende skatten til primærkommunen og 200 kr. vedrørende skatten til amtskommunen.

Der beregnes således ikke skattetillæg, når den pågældendes indkomst- og formueforhold er sådanne, at der ingen skat skal betales.

Efter indførelse af ordningen med fortrykte selvangivelser, sanktioneres alene fristoverskridelser, der er foretaget af skattepligtige, der ikke er omfattet af ordning med fortrykte selvangivelser. Det er hovedsageligt erhvervsdrivende fysiske personer. Det er normalt ikke muligt at kontrollere, om personer omfattet af ordningen med fortrykte selvangivelser har selvangivet rettidigt.

Skattetillægget for *juridiske personer* udgør i dag 1 pct. af indkomstskatten for hver dag, selvangivelsesfristen er overskredet, dog højst 10 pct., men mindst 500 kr. og højst 5.000 kr.

Det foreslås, at der indføres fælles sanktioner for manglende selvangivelse m.v. for alle selvangivelsespligtige, dvs. uanset om den selvangivelsespligtige er en fysisk eller en juridisk person. Denne fælles sanktion for manglende selvangivelse omfatter ikke selv-

angivelsespligtige, der er omfattet af ordningen med fortrykte selvangivelser.

Efter forslaget erstattes det procentvise skattetil­ læg af daglige skattetil­ læg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst 5.000 kr. i alt.

Skattetil­ lægget administreres som andre skatter, herunder i relation til forfaldstidspunkt, forrentning, opkrævning og inddrivelse.

Perioden på 25 dage med daglige skattetil­ læg be­ grænser på ingen måde skattemyndighedernes muligheder for individuelt at pålægge daglige bøder til fremtvingelse af en selvangivelse, jf. forslaget til § 5, stk. 2, i skattekontrolloven.

I tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at »en selvangivelse eller et skattemæssigt årsregnskab« er så mangelfuldt i forhold til de stillede krav, jf. § 1 og § 3, at de ikke kan sidestilles med henholdsvis en selvangivelse eller et skattemæssigt årsregnskab, op­ kræves der fuldt skattetil­ læg, typisk på maksimums­ beløbet på 5.000 kr. Der vil også i disse tilfælde kun­ nes søges om hel eller delvis eftergivelse af tillægget.

Opgørelsen af de foreslåede daglige skattetil­ læg – og dermed opgørelsen af overskridelsen af selvangi­ velsesfristen – skal foretages i lyset af forslagene un­ der § 1, nr. 2, til § 4, stk. 1-3, i skattekontrolloven.

Udløber eksempelvis selvangivelsesfristen en tors­ dag, og selvangives kl. 06 den følgende fredag, skal der ikke betales noget skattetil­ læg. Selvangives i ek­ semplet i stedet den følgende fredag kl. 11, skal der betales et skattetil­ læg på 200 kr., idet selvangivelsen først modtages af skattemyndigheden efter normal kontortids begyndelse den pågældende fredag.

Udløber eksempelvis selvangivelsesfristen en fre­ dag, og selvangives først kl. 06 den følgende man­ dag, skal der heller ikke betales noget tillæg.

Efter forslaget kan skatteministeren fritage helt el­ ler delvis for skattetil­ lægget, når særlige omstændig­ heder taler herfor. Kriteriet er det samme, som gæl­ der for bevilling af henstand med selvangivelse, jf. forslaget til § 4, stk. 4, i skattekontrolloven.

Kompetencen er formelt tillagt skatteministeren. Det er tanken at henlægge denne kompetence – som i dag – til den kommunale skattemyndighed med klageadgang til told- og skatteregionen.

Til § 5, stk. 2: Efter forslaget kan der som hidtil individuelt pålægges daglige bøder til fremtvingelse af en manglende selvangivelse m.v. Denne adgang består efter forslaget uafhængigt af de foreslåede daglige skattetil­ læg. Der vil således kunne pålægges individuelle daglige bøder oveni de lovfæstede daglige skattetil­ læg, hvis det skønnes, at beløbsstørrel­ sen af de lovfæstede daglige skattetil­ læg i den kon­ krete situation er for lav, eller selvangivelsen ikke

foreligger på et tidspunkt, hvor de daglige skattetil­ læg er nået maksimumsgrænsen på 5.000 kr.

Efter forslaget er kompetencen formelt tillagt skat­ teministeren. Det er tanken at henlægge denne kom­ petence til den kommunale skattemyndighed med klageadgang til told- og skatteregionen.

Til § 5, stk. 3: Det foreslås, at skattemyndighederne – ligesom efter gældende ret – skal kunne skatte­ ansætte en skattepligtig af en skønsmæssigt opgjort skattepligtig indkomst eller formue, hvis den skatte­ pligtige ikke har selvangivet indkomsten eller for­ muen på ansættelsestidspunktet, eller en bogførings­ eller regnskabspligtig ikke har indgivet årsregnskab på dette tidspunkt.

Dette gælder også tilfælde, hvor »en selvangivelse eller et skattemæssigt årsregnskab« er så mangel­ fuldt, at de ikke kan sidestilles med henholdsvis en selvangivelse eller et skattemæssigt årsregnskab, jf. § 1 og 3.

Efter de almindelige principper for bevisførelse påhviler det i sådanne tilfælde som udgangspunkt skattemyndigheden at sandsynliggøre, at den skøn­ nede opgørelse ikke er mindre sandsynlig end andre opgørelser – set i lyset af de oplysninger, som skatte­ myndighederne er i besiddelse af.

Det bemærkes i den forbindelse, at skattemyndig­ hederne i en situation som denne som udgangspunkt ikke har pligt til at gøre brug af de særlige kontrolbe­ føjelser, skattemyndighederne er tillagt til at indhen­ te oplysninger fra tredjemand, det være sig fra en anden offentlig myndighed eller fra en privat virk­ somhed. Skattemyndighederne kan umiddelbart ba­ sere skønnet på de oplysninger, som skattemyndig­ hederne er i besiddelse af vedrørende det pågælden­ de og tidligere indkomstår.

Til nr. 3

Forslaget er redaktionelt, jf. forslagene under § 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Det foreslås præciseret, at skattemyndighedernes adgang til at foretage kontrol af virksomheders regn­ skabsmateriale også omfatter adgang til kontrol af elektronisk registreret regnskabsoplysninger m.v., og ikke kun en papirudgave heraf. Denne adgang om­ fatter også en ret til elektronisk adgang til sådanne oplysninger.

Til nr. 5

Til § 6 A: Forslaget erstatter § 8 M og § 10 E i skattekontrolloven.

F. t. l. vedr. skattekontrolloven m.v.

Bestemmelserne giver de statslige told- og skattemyndigheders mulighed for at føre tilsyn med indberetningspligtige, således at antallet af fejl i de oplysninger, der indberettes – og dermed antallet af fejl i de oplysninger, der fortrykkes på selvangivelserne, kan reduceres.

Efter forslaget samles disse kontrolbestemmelser, og samtidig udvides bestemmelsen til at omfatte alle, der er indberetningspligtige efter skattekontrolloven.

Det foreslås præciseret, at alle, der som led i deres virksomhed er indberetningspligtige efter skattekontrolloven, skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, på samme måde som andet regnskabsmateriale. Efter forslaget sanktioneres manglende overholdelse af opbevaringspligten på samme måde som manglende opbevaring af andet regnskabsmateriale, jf. forslaget under § 1, nr. 29.

Indgår disse oplysninger i virksomhedens øvrige regnskab, skal oplysningerne kunne afstemmes med denne regnskabsførelse.

Som efter gældende ret kan de statslige told- og skattemyndigheder ved kontrollen vælge mellem at rekvirere indberetningsmaterialet eller gennemse materialet ude i virksomheden.

Har virksomheden registreret grundlaget for de indberettede oplysninger elektronisk, kan skattemyndighederne vælge at få elektronisk adgang til disse oplysninger fremfor adgang til oplysningerne på papirmedium.

Som det er tilfældet i dag, kan de statslige told- og skattemyndigheder sikre sig oplysninger, der fremgår af materialet, til brug for andre opgaver, som disse myndigheder varetager, f.eks. skatteligning eller administration af AM-bidrag.

Til § 6 B og § 6 C: Forslagene har til formål at styrke skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighedernes muligheder for at kontrollere, at skatter og afgifter opgøres og afregnes som foreskrevet, gennem øget adgang til oplysninger, der er registreret hos andre statslige myndigheder m.v., og gennem øget adgang til samkøring af tilgængelige oplysninger.

Erfaringerne med bl.a. selskabstømmere, konkursryttere, skattearrangementer og dårlige betalere viser, at der er behov for at skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighederne får bedre muligheder for tidsnært og ved brug af et bredt spektrum af oplysnings typer at udsøge og følge personer og virksomheder, der enten ikke ønsker at overholde gældende skatte- og afgiftsregler eller ikke vil betale deres gæld til det offentlige.

Til imødegåelse af sådanne og andre former for misbrug af regelsystemet er det regeringens intention, at der skal ske en udbygning og understøttelse af samarbejdet mellem offentlige myndigheder.

Denne styrkelse af samarbejdet gælder alle former for samarbejde imellem myndigheder.

Det forventes, at det konstaterede omfang af systematisk misbrug af regelsystemet, der er givet eksempler på ovenfor, generelt vil afspejle sig i et ændret syn på betydningen af kontrolarbejdet og dermed på, hvilke oplysninger, der skal anses for at være af væsentlig betydning for andre kontrolmyndigheder, jf. § 28 i forvaltningsloven og § 21 i lov om offentlige myndigheders registre.

Der skal således også ske en udbygning af samarbejdet mellem de statslige told- og skattemyndigheder og andre myndigheder, navnlig med politiet og anklagemyndigheden, men også med f.eks. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring, Udlændingestyrelsen og Bygge- og Boligstyrelsen.

Med de gældende regler er de oplysninger om personers og virksomheders forhold, som skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighederne i dag arbejder med, normalt af snæver økonomisk karakter og ofte af ældre dato.

Disse myndigheder har – til trods for deres karakter af kontrolmyndigheder på et bredt økonomisk område – med enkelte undtagelser ingen særlig adgang til umiddelbart at hente oplysninger fra andre myndigheder.

Disse myndigheder er underlagt de almindelige regler om adgang til oplysninger hos andre myndigheder, jf. kapitel 8 i forvaltningsloven og kapitel 6 i lov om offentlige myndigheders registre.

Efter disse bestemmelser er der adgang til fortrolige oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, når oplysningen må antages være af væsentlig betydning for den rekvirerende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 28, stk. 3, i forvaltningsloven og § 21, stk. 3, i lov om offentlige myndigheders registre.

Oplysninger om rent private forhold er oplysninger om bl.a. race, religion, hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende.

Edb-registrerede fortrolige oplysninger om rent private forhold kan som udgangspunkt kun videregives, hvis oplysningen er nødvendig for udførelsen af den modtagende myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som denne myndighed skal træffe, jf. § 21, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at selv oplysninger om rent private forhold kan videregives generelt til andre myndigheder efter § 21 i lov om offentlige registre, hvis en sådan generel videregivelse er

nødvendig for udførelsen af den pågældende myndigheds virksomhed.

Fortrolige oplysninger om rent private forhold, der ikke er edb-registrerede, kan som udgangspunkt kun videregives, hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at den modtagende myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver, jf. § 28, stk. 2, i forvaltningsloven.

I skatte- og afgiftslovgivningen er der særlige bestemmelser om skatte- og afgiftsmyndighedernes adgang til at rekvirere oplysninger fra andre myndigheder, jf. f.eks. § 8 D i skattekontrolloven og § 76 i momsloven.

Efter § 8 D kan principielt alle typer af oplysninger rekvireres fra andre myndigheder, når det skønnes, at oplysningen er af væsentlig betydning for skatteligningen. Oplysning om navngivne kan dog kun rekvireres efter Ligningsrådets bestemmelse.

Efter § 76 i momsloven kan oplysninger af betydning for registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling rekvireres fra andre myndigheder.

Disse allerede gældende generelle og specielle regler om skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighedernes adgang til at indhente fortrolige oplysninger om rent private forhold fra andre myndigheder stilles der ikke forslag om at ændre.

Lovforslaget tilsigter derimod at tydeliggøre told- og skattemyndighedernes og de kommunale skatte- og inddrivelsesmyndigheders adgang til fortrolige oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold. Ved denne tydeliggørelse vil disse myndigheders legitime behov for oplysninger kunne dækkes på en administrativt mere enkel og effektiv måde end i dag til gavn for samfundet, uden at dette sker på bekostning af den enkeltes retssikkerhed.

Der stilles således forslag om, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler for, hvilke typer af fortrolige oplysninger om ikke rent private forhold, der generelt skal udleveres fra andre statslige eller kommunale myndigheder, fordi oplysningerne typisk må anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter.

Skatteministeren skal efter forslaget administrere denne kompetence dels i samarbejde med den pågældende myndighed, der råder over sådanne oplysninger, dels efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet.

Med forslagens gennemførelse skabes der mulighed for at tydeliggøre, hvilke oplysninger, der generelt skal anses for at være af en sådan betydning for løsningen af skatte-, afgifts-, og inddrivelsesmyndig-

hedernes opgaver, at oplysningerne umiddelbart skal videregives til disse myndigheder.

Der stilles endvidere forslag om, at de statslige told- og skattemyndigheder skal kunne samkøre registrerede oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold.

Med forslagens gennemførelse styrkes de statslige told- og skattemyndigheders muligheder for at udnytte masseoplysninger på en optimal måde i forbindelse med arbejdet med at opgøre eller inddrive skatter eller afgifter.

Til § 6 B: Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til efter aftale med den pågældende ressortminister henholdsvis kommunerepræsentanter at bestemme, at de statslige told- og skattemyndigheder skal have adgang til nærmere angivne typer af registrerede oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, hos andre statslige eller kommunale myndigheder, når oplysningerne må anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, jf. stk. 1 og 2.

Det foreslås, at skatteministeren i samme omfang bemyndiges til at bestemme, at nærmere angivne oplysninger som i dag kun er til rådighed for dele af de statslige told- og skattemyndigheder, f.eks. en told- og skatteregion, skal stilles til rådighed for samtlige statslige told- og skattemyndigheder eller for en del af disse myndigheder, jf. stk. 3.

Det foreslås, at skatteministeren i samme omfang bemyndiges til at bestemme, at nærmere angivne oplysninger som de statslige told- og skattemyndigheder er i besiddelse af, skal stilles til rådighed for de kommunale skattemyndigheder, jf. stk. 4.

Skatteministeren bemyndiges således til generelt at fastlægge, hvilke typer af oplysninger, der skal videregives. Det er en betingelse for videregivelse, at oplysningerne er af væsentlig betydning for skatte- og afgiftsmyndighedernes arbejde med at opgøre skatter eller afgifter, eller for inddrivelsesmyndighedernes arbejde med inddrivelse af skatter eller afgifter.

I væsentlighedsbedømmelsen ligger, at disse oplysninger generelt er af betydning for at opgaven med at opgøre eller inddrive skatter eller afgifter kan løses. Sagt på en anden måde, at disse opgaver ikke uden væsentlige ulemper kan løses forsvarligt uden adgang til disse oplysninger.

Udtrykket »registrerede oplysninger« omfatter enhver form for registrering, herunder såvel registrering på papir som elektronisk registreret.

Udtrykket »af betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter« dækker ikke kun selve opgørelsen eller inddrivelsen, men også kontrolforanstaltninger til imødegåelse af forkerte opgø-

relser eller kontrolforanstaltninger til sikring af en effektiv inddrivelse.

Den foreslåede adgang efter § 6 B til at søge bestemte typer af oplysninger fra andre myndigheder, er en adgang til at søge disse oplysninger enten manuelt eller elektronisk, herunder til elektronisk opkobling til de registre, hvor oplysningerne er registreret, jf. forslaget til § 6 B, stk. 5. Om registersamkøring henvises til forslaget til § 6 C.

Som eksempel kan nævnes oplysninger registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om selskaber m.v. og personerne bag disse, og oplysninger om diverse tilskudsudbetalinger, f.eks. boligforbedringstilskud fra Bygge- og Boligstyrelsen.

Efter forslaget skal der gives Registertilsynet lejlighed til at afgive en udtalelse over en sådan påtænkt udvidet adgang til at indhente oplysninger fra andre myndigheder.

Skatteministerens bestemmelser om videregivelse af oplysninger vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, bl.a. således at offentligheden får kendskab hertil, og således at bestemmelserne kan danne grundlag for de registerforskrifter, der skal udarbejdes efter lov om offentlige myndigheders registre.

Ligesom ved videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i forvaltningsloven eller lov om offentlige myndigheders registre, ydes der ingen kompensation for eventuelle omkostninger, der er forbundet med videregivelse af oplysninger.

Oplysninger om rent private forhold som nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven eller § 9, stk. 2 i lov om offentlige registre er ikke omfattet af bemyndigelsen, jf. stk. 5.

Det drejer sig om oplysninger om bl.a. race, religion, hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende.

Adgangen til at indhente sådanne oplysninger reguleres af de almindelige regler herom i forvaltningsloven og lov om offentlige myndigheders registre, samt bestemmelser herom i særlovgivningen.

Til § 6 C: Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til bestemme, at de statslige told- og skattemyndigheder kan samkøre egne oplysninger med oplysninger indhentet fra andre statslige eller kommunale myndigheder, jf. stk. 1.

De oplysninger, der kan lægges til grund for registersamkøring, kan både være oplysninger, som de statslige told- og skattemyndigheder allerede råder over, og oplysninger, som de statslige told- og skattemyndigheder indhenter fra andre myndigheder.

Oplysninger om rent private forhold som nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven og § 9, stk. 2 i lov om

offentlige registre er ikke omfattet af bemyndigelsen, jf. stk. 2.

Det drejer sig om oplysninger om bl.a. race, religion, hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende.

Adgangen til at indhente sådanne oplysninger reguleres af de almindelige regler herom i forvaltningsloven og lov om offentlige myndigheders registre, samt bestemmelser herom i særlovgivningen.

Til nr. 6

Efter gældende ret kan skatteministeren administrativt pålægge indberetningspligt vedrørende de i § 7 A, stk. 2, nævnte typer af indkomster.

Det foreslås præciseret, at skatteministerens kompetence ikke kun omfatter indkomster af den nævnte art, der ydes i form af penge, men også ydelser af den nævnte art, der ydes i form af naturalier, bortset fra personalegoder som nævnt i § 16 i ligningsloven, for hvilke Ligningsrådet efter § 7 A, stk. 3, i skattekontrolloven kan afgive indstilling til skatteministeren.

Værdisættelsen i indberetningen foretages med udgangspunkt i godets markedsværdi på overdragelsestidspunktet.

Denne markedspris vil normalt kunne opgøres med udgangspunkt i yderens udgift til indkøb af ydelsen, hvis indkøbet er foretaget i forbindelse med overdragelsen, eller til produktionsomkostningerne med tillæg af normal avance, hvis yderen selv har fremstillet ydelsen.

Til nr. 7

Efter gældende ret kan skatteministeren administrativt pålægge indberetningspligt vedrørende de i § 7 A, stk. 2, i skattekontrolloven nævnte typer af indkomst, hvad enten indkomsten er skattepligtig for modtageren eller ej.

Til nr. 8: Der stilles forslag om at udvide kredsen af disse indkomsttyper med tilskud, der ydes af staten eller af en kommune, det være sig en primærkommune eller en amtskommune. Forslaget omfatter også tilskud fra fonde eller lignende, når midlerne i alt overvejende grad hidrører fra staten eller fra en kommune og ledelsen tillige i overvejende grad udpeges eller godkendes af disse offentlige myndigheder.

Det offentlige yder i dag årligt tilskud i betydeligt omfang til mange forskelligartede formål, bl.a. tilskud til kunstnere, skoleophold, hjemmeservice, boligforbedring og solfangere.

I det omfang disse tilskud ikke er gjort til A-indkomst, foretages der ikke indberetning herom. Det gør det vanskeligt for skattemyndighederne at holde styr på, at den skattepligtige del af disse tilskud kommer til beskatning. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til gradvist og efter behov at indføre indberetningspligt vedrørende de forskellige arter af eksisterende og kommende offentlige tilskud. Indberetningspligten vil blive indført gradvist i takt med mulighederne for at administrere indberetningspligten på en hensigtsmæssig måde.

Til nr. 9: Efter gældende ret beskattes visse ydelser til studerende lempeligt efter ligningslovens § 7 K, idet der efter bestemmelsen er indlagt en særlig samlet skattefri bundgrænse på et grundbeløb af 8.500 kr. pr. måned. Disse ydelser kan både have karakter af løn og af legater. Har ydelsen karakter af løn, skal der indeholdes A-skat ved udbetalingen, der skal beregnes AM-bidrag, og den skattepligtige del af lønnen skal indberettes til skattemyndighederne.

For at muliggøre kontrol med, at den skattefri bundgrænse ikke overskrides i tilfælde, hvor der modtages sådanne ydelser fra flere kilder, og for at muliggøre kontrol med beregningen af AM-bidrag, stilles der forslag om, at der administrativt kan indføres indberetningspligt også for den skattefrie del af ydelser som nævnt i § 7 K i ligningsloven.

Til nr. 8

Efter gældende ret skal virksomheder, der udbetaler A-indkomst, foretage månedlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder om indkomstmottagernes identitet.

Ordningen har til formål at styrke kontrollen med fejludbetalinger fra det offentlige og fra a-kasser.

Der stilles forslag om, at disse oplysninger tillige kan stilles til rådighed for de offentlige incassomyndigheder, der har en interesse i at få adgang til oplysninger om skyldneres aktuelle indkomstkilder, f.eks. hvis den pågældende får arbejde efter en ledighedsperiode.

Der stilles tillige forslag om, at disse oplysninger kan stilles til rådighed for skattemyndighederne, der bl.a. kan bruge oplysningerne i forbindelse med kontrol af forskudsregistreringerne.

Til nr. 9

Til § 7 E: Som følge af den stigende internationalisering er det stadigt mere almindeligt, at udenlandske virksomheder i ikke ubetydeligt omfang udfører arbejder her i landet.

For at sikre, at den del af udenlandske virksomheders og deres medarbejderes indkomst, der hidrører

fra kilder her i landet, kommer til beskatning her i landet i overensstemmelse med dansk lov og indgåede dobbeltbeskatningsaftaler, stilles der forslag om indførelse af en indberetningsordning vedrørende større bygge- eller anlægsarbejder her i landet.

Har en udenlandsk virksomhed etableret et fast driftssted her i landet, er virksomheden efter gældende ret skattepligtig her til landet af indkomst optjent her, jf. § 2, stk. 1, litra d, i kildeskatteloven og § 2, stk. 1, litra a, i selskabsskatteloven. Den udenlandske virksomhed har i disse tilfælde tillige pligt til at indeholde skat i medarbejdernes løn, jf. § 46 i kildeskatteloven, og virksomheden er indberetningspligtig vedrørende løn og lignende, som den betaler til ansatte, uanset om den ansatte er skattepligtig her til landet af indkomsten eller ej.

Personer, der er bosat i udlandet, er skattepligtige til Danmark af løn for arbejde, udført her i landet for en udenlandsk arbejdsgiver, der har fast driftssted her. De af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsaftaler vil normalt medføre, at beskatning ikke kan gennemføres, hvis opholdet her i landet ikke har varet mere end 183 dage indenfor et år.

Efter forslaget pålægges en danske virksomhed, der indgår en aftale med en udenlandsk virksomhed om at denne skal udføre et bygge- eller anlægsarbejde her i landet, at foretage indberetning om aftalen, hvis den aftalte arbejdsperiode her i landet overstiger 3 måneder indenfor en periode på 12 måneder.

Indgås arbejdsaftalen fra dansk side af en offentlig myndighed, påhviler indberetningspligten efter forslaget denne myndighed.

Udenlandske virksomheder, der udfører et bygge- eller anlægsarbejde her i landet, kan udføre arbejdet fra et fast driftssted her i landet eller udføre arbejdet som »grænseoverskridende«, dvs. fra hjemlandet uden etablering af et driftssted her i landet.

Indberetningspligten omfatter virksomheder, der er hjemmehørende i udlandet, medmindre det aftalte arbejde udføres fra et fast driftssted her i landet, hvis det faste driftssted er registreret af de danske skattemyndigheder.

Dokumenterer en udenlandske virksomhed således overfor den danske aftalepart, at virksomheden af de danske skattemyndigheder er registreret som havende etableret et fast driftssted her i landet, og at arbejdet skal udføres fra dette faste driftssted, er der ingen indberetningspligt efter denne bestemmelse. Etablerer den udenlandske virksomhed et registreret fast driftssted her i landet under arbejdes udførelse, og udføres arbejdet fra dette driftssted, bortfalder indberetningspligten fra registreringstidspunktet.

Indberetningen skal efter forslaget foretages senest 30 dage efter aftalens indgåelse, herunder senest

30 dage efter eventuelle aftaleændringer, der vedrører forhold, hvorom der skal indberettes.

Indberetningen skal indeholde oplysninger om identiteten af den udenlandske virksomhed, om hvor i landet arbejdet udføres og om den aftalt arbejdsperiode.

Indberetningspligten omfatter efter forslaget ikke kun aftalen mellem den danske aftalepart og den udenlandske virksomhed, men også eventuelle aftaler, som den udenlandske virksomhed indgår med andre udenlandske virksomheder om deltagelse i det aftalte bygge- eller anlægsarbejde her i landet (»underaftaler«), hvis arbejdsdeltagelsen her i landet overstiger 3 måneder indenfor en periode af 12 måneder.

Indberetningspligten er af praktiske grunde pålagt den danske aftalepart.

Opfyldelse af indberetningspligten forudsætter, at den danske aftalepart får indføjede vilkår i aftalen med den udenlandske virksomhed om, at denne er forpligtet overfor den danske aftalepart til at give de oplysninger, der er nødvendige for, at den danske aftalepart kan opfylde indberetningspligten overfor de danske skattemyndigheder. Den danske aftalepart vil kunne aftale med den udenlandske virksomhed, at denne direkte overfor de danske skattemyndigheder opfylder indberetningspligten vedrørende eventuelle »underaftaler«.

Med denne indberetningspligt sikres, at de danske skattemyndigheder får kendskab til udenlandske virksomheder, der udfører længerevarende bygge- eller anlægsarbejder her i landet uden at etablere et fast driftssted her, der er kendt af de danske skattemyndigheder. Dette kendskab muliggør, at skattemyndighederne kan sikre, at virksomhedens og medarbejderens indkomster beskattes korrekt her til landet.

Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten såvel generelt som konkret.

Til § 7 F: Der stilles forslag om, at kommuner, der foretager inddrivelse af underholdsbidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 448 af 1. juni 1994, skal foretage indberetning herom til de statslige told- og skattemyndigheder.

De underholdsbidrag, der er omfattet af denne lov, er efter lovens § 1 »... underholdsbidrag til barn, ægtefælle eller en udenfor ægteskab besværgret kvinde, såfremt bidraget tjener til fyldestgørelse af en i dansk lov hjemlet underholdsforpligtelse.«

Underholdsbidrag omfatter efter loven om inddrivelse af underholdsbidrag ikke kun løbende børne-

eller ægtefællebidrag, men også eksempelvis bidrag til udgifter i anledning af graviditet og fødsel samt udgifter ved et barns dåb, konfirmation, uddannelse, sygdom eller begravelse.

Sådanne underholdsbidrag er normalt fradragsberettigede for yderen, og bidragene skal – bortset fra normalbidrag til børn – indtægtsføres hos modtageren.

Det skattemæssige fradrag for underholdsbidrag indtræder først, når bidraget er forfaldent og betalt.

Den foreslåede indberetningsordning omfatter kun de underholdsbidrag, som kommunerne opkræver. Bidrag, der ydes uden en kommunes medvirken, er ikke omfattet af forslaget. Til trods herfor er det tanken at fortrykte bidragsoplysningerne på selvangivelsesblanketten med en advarsel om, at oplysningerne kan være mangelfulde.

Allerede i dag er der etableret en aftale mellem Kommunedata og de statslige told- og skattemyndigheder om udveksling af oplysninger om underholdsbidrag, men disse oplysninger fortrykkes ikke på selvangivelsesblanketten. Oplysningerne stilles alene til rådighed for skattemyndighederne til brug for manuelle kontroller.

Det forventes, at indberetningsordningen primært vil komme bidragsyderne til gode, idet erfaringerne i kommunerne er, at disse ofte glemmer at selvangive fradraget.

Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten såvel generelt som konkret.

Til nr. 10

Det foreslås, at bestemmelsen udvides til at omfatte alle juridiske personer.

Udvidelsen består i, at selskaber m.v. som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3-5 b, inddrages under bestemmelsen. Det drejer sig om visse andelsforeninger, brugsforeninger, visse erhvervsforeninger, visse gensidige forsikringsforeninger, visse investeringsforeninger og visse realkreditinstitutter.

Det foreslås præciseret, at bestemmelsen også giver skattemyndighederne adgang til at rekvirere oplysninger fra værdipapircentraler, men i disse tilfælde kun oplysninger om, hvilket institut eller hvilke institutter, der er kontoførende for nærmere angivne personer eller kontofører nærmere angivne papirer. Skattemyndighederne må så selv rette henvendelse til de pågældende institutter for at få nærmere oplysninger.

Efter forslaget kan alene de statslige told- og skattemyndigheder, og ikke de kommunale skattemyndigheder, rekvirere oplysninger fra værdipapircentraler.

Denne særlige begrænsning i skattemyndigheder-nes adgang til at rekvirere oplysninger fra værdipa-pircentraler har baggrund i principperne for Værdi-papircentralens opbygning.

Til nr. 11, 12, 18 og 28

Forslagene er redaktionelle, jf. forslagene under § 1, nr. 9.

Til nr. 13, 17, 18 og 20

Forslagene er redaktionelle, jf. forslaget under § 1, nr. 5.

Til nr. 14

Efter lov nr. 939 af 27. december 1991 om fastsæt-telse af gebyrer og morarenter vedrørende visse ydel-ser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner eller kommuner, kan den enkelte kommune eller den enkelte amtskommuner bestemme, at der ved for sen betaling af visse ydelser, der opkræves af disse myn-digheder, skal betales en rente på 1 pct. pr. påbe-gyndt måned fra kravets forfaldsdato.

Det foreslås efter indstilling fra kommunerne, at der indføres indberetningspligt vedrørende disse renter, således at det sikres, at den enkelte skatte-pligtige ved opgørelsen af den skattepligtige ind-komst får fradrag for renteudgiften.

Til nr 15

Det foreslås at fritage realkreditinstitutterne fra at sondre mellem fysiske og juridiske personer i forbin-delse med indberetning om ekstraordinære indfrielse af kontantlån.

Til nr. 16

Efter forslaget skal realkreditinstitutter, i det om-fang de yder eller formidler et lån mod pant i en fast ejendom, sammen med den årlige indberetning om låneforholdet tillige oplyse om identiteten af den el-ler de ejendomme, der er pant i for lånet.

Baggrunden for forslaget er en konstatering af, at de indberetninger om lån mod pant i fast ejendom, der modtages fra realkreditinstitutter, i for stort et omfang indeholder urigtige angivelser af debtors identitet.

Med forslagets gennemførelse vil de statslige told- og skattemyndigheder kunne kontrollere, at de af re-alkreditinstitutter indberettede debitoridentiteter svarer til dem, der er registreret som ejere af de pant-satte ejendomme.

Det vil naturligvis forekomme, at der er ydet lån mod pant i en anden ejendom end debtors, specielt

når identiteten angives ved BBR-nr., men det vil væ-re undtagelsen.

Forslagets gennemførelse vil derfor kunne mind-ske antallet af fejlbehæftede renteoplysninger, der fortrykkes på selvangivelsesblanketten.

I forbindelse med etableringen af denne nye ind-beretningspligt, vil de statslige told- og skattemyn-digheder stille oplysninger om BBR-numre til rådigh-ed for realkreditinstitutterne.

Til nr. 21

Der udbydes årligt en række skattearrangementer, der er karakteriseret ved primært at have til formål at nedbringe eller udskyde deltagernes skat.

Dette er der ikke noget ulovligt i, men erfaringer-ne med sådanne arrangementer viser, at der ofte ikke er den hævdede realitet bag de dispositioner, som løftet om skattelettelse/-udskydelse er baseret på.

De, der aftager sådanne produkter, er ofte ikke selv i stand til hverken at forstå detaljerne i arrange-menterne eller at godtgøre realiteterne bag arrange-menterne. De tror på de oplysninger om arrange-mentets skattemæssige virkninger, som udbyderen eller formidleren giver.

Erfaringen er, at udbyderne eller formidlerne af sådanne arrangementer ofte er tilbageholdende med efterfølgende at bistå den skattepligtige – og dermed skattemyndighederne – med at afklare realiteten bag de påståede dispositioner. Dette skal ses i lyset af, at sådanne arrangementer ofte indeholder elementer af transaktioner med udenlandske aftaleparter eller om aktiver i udlandet.

Denne tilbageholdenhed fra udbydersiden har medført, at skattemyndighederne har meget betyde-lige vanskeligheder ved at trænge til bunds i realite-ten bag skattearrangementer indenfor den 3-årige ansættelsesfrist efter skattestyrelsesloven.

Skattemyndighederne har som udgangspunkt an-svaret for, at en skattepligtig bliver ansat korrekt i skat.

På den anden side har den skattepligtige pligt til at selvangive sig og herunder til efter anmodning at redegøre for grundlaget for det selvangivne, således at skattemyndighederne har mulighed for at efterprøve de selvangivne oplysninger. Derudover har den skat-tepligtige – afhængigt af forholdets karakter – en be-visbyrde for bl.a. det retlige indhold af grundlaget for de selvangivne oplysninger. Vægten af denne be-visbyrde beror på et skøn i det enkelte tilfælde, hvori det generelt indgår bl.a., hvor sædvanlig dispositio-nen er, og hvem der er disponeret i forhold til.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at skatte-arrangementer ofte omfatter dispositioner, der er højst usædvanlige for den pågældende skattepligti-

ge, og ofte dispositioner, der angår kontraktsindgåelse med udenlandske firmaer, hvis eksistens og virkefelt kan være ukendte for dansk erhvervsliv og myndigheder.

På denne baggrund foreslås, at de, der udbyder eller formidler skattearrangementer, udtrykkeligt pålægges en pligt overfor skattemyndighederne til at dokumentere realiteterne bag de transaktioner, der indgår i skattearrangementet.

Denne pligt omfatter ikke kun en pligt til at fremlægge dokumenter om de aftaler, der indgår i arrangementet, men også en pligt til på anden tilstrækkelig måde at dokumentere, at der er realitet bag aftalerne. F.eks. at der bag en aftale om salg af en afskrivningsberettiget container, der befinder sig i Hong Kong, eksisterer en sådan container, og at containeren kan udskilles entydigt fra andre containere. Eller at f.eks. de værdipapirer, der indgår i arrangementet, reelt eksisterer, og at overdrageren havde ejendomsretten til papirerne.

Efter praksis kan skattemyndighederne fastsætte rimelige frister for, hvornår en redegørelse for et selvangivent forhold skal foreligge, hvis ikke den manglende redegørelse skal tillægges bevismæssig skadevirkning for den skattepligtige ved skatteansættelsen. På lignende måde kan skattemyndighederne efter forslaget fastsætte frister, indenfor hvilke udbydere eller formidlere skal dokumentere realiteten bag skattearrangementet, hvis ikke den manglende dokumentation skal tillægges bevismæssig skadevirkning.

Efter forslaget hæfter udbyderen eller formidleren fuldstændig solidarisk med den skattepligtige for eventuelle restancer, der opstår som følge af, at skattemyndighederne helt eller delvis underkender dispositionernes realitet. Skattemyndighederne kan således vælge at opkræve hele restancen hos udbyderen eller formidleren, der derefter selv må søge eventuel betaling fra den skattepligtige.

Afgørelsen af om der foreligger et skattearrangement, der kan begrunde en medhæften for udbyder eller formidler, træffes efter forslaget af skatteministeren. Det er tanken, at denne kompetence henlægges til den told- og skatteregion, hvor udbyderen eller formidleren driver sin virksomhed, med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen.

Afgørelsen af om der foreligger et skattearrangement kan træffes af told- og skatteregionen af egen drift, efter anmodning fra en ligningsmyndighed eller efter anmodning fra en udbyder eller en formidler. Afgørelsen kan træffes på ethvert tidspunkt, hvor det fornødne beslutningsgrundlag er til stede, dvs. at det vil kunne forekomme, at afgørelsen træffes forud for den ordinære ligning.

Udbyderen eller formidleren, men ikke den skattepligtige deltager i skattearrangementet, har partsstatus i denne sag.

Det har ikke opsættende virkning for skatteansættelsen, at der rejses sag om skattearrangementet, men ligningsmyndigheden kan efter omstændighederne vælge at gennemføre skatteansættelsen med forbehold af, at den ligningsmæssige behandling af skattearrangementet er udskudt indtil sagen om skattearrangementet er afgjort.

Det har endvidere ikke opsættende virkning for den solidariske hæftelse, at udbyder eller formidler klager over en afgørelse om, at der foreligger et skattearrangement, der medfører solidarisk hæftelse.

Efter forslaget har udbyder eller formidler ikke partsstatus i skatteansættelsessagen i 1. instans, men udbyderen eller formidleren er efter forslaget tillagt ret til – på lige fod med den skattepligtige – at påklage den del af skatteansættelsen, der vedrører skattearrangementer.

Til nr. 22, 25 og 26

Det foreslås, at erklæringsordningen m.v. vedrørende indskud på konti i udlandet udvides fra kun at omfatte indskud på konti i pengeinstitutter i udlandet til at omfatte alle indskud på konti i udlandet, uanset hvem der er kontofører.

Det foreslås endvidere, at ordningen med årlige indberetninger fra den udenlandske kontofører ikke skal gælde konti, der føres af andre end pengeinstitutter. I de tilfælde, hvor kontoen føres i udlandet af andre end et pengeinstitut, skal den årlige indberetning efter forslaget foretages af kontohaveren selv, men under overholdelse af den særlige frist, der gælder for disse indberetninger.

Baggrunden for sidstnævnte forslag er, at konti kan føres af meget forskelligartede virksomheder.

Til nr. 23, 24 og 27

Det foreslås, at den særlige fritagelse efter § 11 A, stk. 2, nr. 4, for personer, der ved tilflytning her til landet eller på anden måde er blevet skattepligtige her til landet af indestående på konti m.v., der er oprettet før skattepligtens indtræden, ophæves.

Den gældende fritagelse vedrører afgivelse af fuldmagt til de danske told- og skattemyndigheder til indseende i kontoen og sikring af årlige indberetninger fra den udenlandske kontofører om kontoen.

Det er ikke fundet forsvarligt at opretholde denne fritagelse set i lyset af, at disse skattepligtige kan være skattepligtige her til landet i mange år.

Efter forslaget skal disse skattepligtige foretage anmeldelse af kontoen m.v. til de danske told- og

skattemyndigheder senest et år efter skattepligtens indtræden.

I de tilfælde, hvor særlige forhold begrunder, at kontoen m.v. bliver ført, og årlige indberetninger ikke kan opnås fra kontoføreren respektive depositaren, kan der søges om dispensation fra pligten til årlige indberetninger, jf. § 11 A, stk. 7 og § 11 B, stk. 7.

Til nr. 29

Forslaget er redaktionelt, jf. forslagene under § 1, nr. 1, til § 3 i skattekontrolloven.

Til nr. 30

Med forslaget præciseres, at skatteministeren kan henlægge inddrivelseskompetencen til de kommunale pantefogeder.

Til § 2

Til nr. 1

Skatteankenævn stiller i en række tilfælde behandlingen af klager i bero afventende ledende afgørelser, typisk fra Landsskatteretten. Specielt har behandlingen af de mange 10-mandsprojekter givet anledning til berostillelse i skatteankenævn.

Efter § 3, stk. 3, i skattestyrelsesloven kan den kommunale skattemyndighed ikke ændre en skatteansættelse, der er under behandling af en anden skattemyndighed.

Berostillelse af en klagebehandling i skatteankenævn kan, kombineret med udløb af den 3-årige ansættelsesfrist, bevirke, at muligheden for at forhøje skatteansættelser kan forspildes.

Det foreslås derfor, at forbuddet i § 3, stk. 3, mod at den kommunale skattemyndighed ændre skatteansættelser, der er under behandling af en anden skattemyndighed, lempes, således at dette forbud ikke gælder, i det omfang skatteankenævnet efter aftale med klager har stillet klagebehandlingen i bero.

Til nr. 2

I den gældende skattestyrelseslov, der trådte i kraft den 1. april 1990, er der lovfæstet frister dels for skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse, dels for en skattepligtigs ret til at få genoptaget en skatteansættelse (nedsætte).

I begge tilfælde anvendes en frist på 3 år, men fristerne beregnes på forskellig måde.

Fristen for skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse regnes fra udløbet af det pågældende indkomstår, og ansættelsesforhøjelsen skal være foretaget inden fristudløbet, jf. § 35, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Fristen for en skattepligtigs ret til at få genoptaget en skatteansættelse regnes også fra udløbet af det pågældende indkomstår, men genoptagelsesanmodningen skal blot være fremsat inden fristudløbet, jf. § 4, stk. 1, i skattestyrelsesloven. Selve ansættelsesnedsættelsen kan i givet fald foretages efterfølgende.

Fra begge typer af frister gælder der undtagelser.

For så vidt angår »forhøjelsesfristen«, suspenderes denne, hvis nogen forsægtigt eller groft uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne har foretaget skatteansættelsen på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, jf. § 35, stk. 3, i skattestyrelsesloven. Der vil i sådanne tilfælde typisk foreligge et strafbart forhold.

For så vidt angår »nedsættelsesfristen«, kan der bevillingsmæssigt dispenseres herfra, jf. nedenfor.

Før den gældende skattestyrelseslov trådte i kraft 1. april 1990 var der ingen direkte lovfæstelse af sådanne ansættelsesfrister, men der var udviklet en fast administrativ praksis, der dels byggede på den 5-årige forældelse af skattekrav efter forældelsesloven af 1908, dels byggede på en lovfæstet 5-årig frist for anlæggelse af en skattesag ved domstolene.

Ved siden af de dagældende administrativ udviklede 5-årige ansættelsesfrister var der bl.a. udviklet en praksis om bevillingsmæssig genoptagelse af skatteansættelser efter udløbet af 5-årsfristen. Omfanget af denne praksis er ikke præcis, men det er forudsat i forarbejderne til den gældende skattestyrelseslov, at denne praksis fortsætter. Kerneområdet i denne praksis er, at genoptagelse kan bevilges, hvis der ved ligningen er begået fejl, der må anses for ansvarspådragende, eller hvis en urigtig ansættelse skyldes svig fra tredjemand.

Formålet med at afkorte ansættelsesfristerne fra 5 til 3 år var grundlæggende ønsket om at begrænse antallet af gamle skattesager. Sådanne sager er ofte en uforholdsmæssig belastning for den skattepligtige, og det er ofte forbundet med uforholdsmæssige administrative omkostninger for myndighederne at behandle sådanne sager.

De erfaringer, der er gjort med de gældende korte ansættelsesfrister, viser imidlertid, at der er situationer, hvor fristerne afskærer ansættelsesændringer, som det forekommer rimeligt af foretage.

Eksempelvis gør »forhøjelsesfristen« det vanskeligt rettidigt at afslutte ligningen af koncerner med afdelinger i udlandet, udnytte resultaterne af større kontrolaktioner mod eksempelvis skattearrangementer, og efterregulere taxationer som følge af manglende selvangivelse.

Ligeledes kan »nedsættelsesfristen« udelukke nedsættelser, eksempelvis som følge af efterfølgende reguleringer af skattepligtige udbetalinger som eks-

empelvis løn, pension, uddannelsesstøtte eller arbejdsløshedsunderstøttelse, efterfølgende reguleringer af salgssummer eller erstatninger, efterfølgende reguleringer som følge af et aftalt skatteforbehold, eller udelukke omgørelse.

Skattelovrådet er med kort varsel blevet bedt om at tage stilling til disse uhensigtsmæssigheder ved de gældende ansættelsesfrister.

Skattelovrådet har den 6. november 1995 afgivet en udtalelse herom. De under § 2, nr. 2 og 4-6, stillede forslag følger i det store og hele Skattelovrådets anbefaling.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at tillade genoptagelse (nedsættelse) efter 3-årsfristens udløb, når forholdene i særlig grad taler derfor (ekstraordinær genoptagelse).

Den foreslåede regel vil kunne anvendes til genoptagelse på den skattepligtiges anmodning, når forholdene i særlig grad taler derfor. Herved opnås en mere individuel bedømt adgang til genoptagelse end en fast ansættelsesfrist giver mulighed for. Det tillægges betydning, at der er tale om en bevilning til genoptagelse, således at domstolene i givet fald kan bedømme, om forholdene i særlig grad taler for genoptagelse, f.eks. med henblik på at undgå materielt helt utilfredsstillende ansættelser.

Denne bemyndigelse omfatter som udgangspunkt tilfælde, hvor den skattepligtige er blevet beskattet af en indtægt, der efterfølgende reguleres, således at den skattepligtige indkomst bliver mindre end forudsat ved skatteansættelsen. Tilsvarende hvis er udgift er fratrukket ved skatteansættelsen, og det efterfølgende viser sig, at den fradragsberettigede udgift bliver større.

Bemyndigelsen vil også omfatte genoptagelse som følge af at et vilkår om skatteforbehold i en privatretlig aftale, der ligger til grund for skatteansættelsen, bliver aktuelt.

Bemyndigelsen vil også omfatte genoptagelse som følge af at en omgørelse af en privatretlig disposition, der ligger til grund for skatteansættelsen, tillægges skattemæssig virkning. Ekstraordinær genoptagelse tillades kun, hvis den skattepligtige dokumenterer, at den privatretlige disposition omgøres uden unødigt ophold, og at den sene omgørelse ikke kan bebrejdes den skattepligtige.

Bemyndigelsen omfatter endvidere tilfælde, hvor der er begået fejl ved ligningen, der må anses for ansvarspådragende for myndighederne, eller hvor den urigtige ansættelse skyldes svig fra tredjemand. Den hidtidige administrative praksis med bevillingsmæssig genoptagelse forudsættes at bortfalde med dette forslags vedtagelse.

Bemyndigelsen vil også afgive hjemmel for de tilfælde, hvor hidtidig ligningsmæssig praksis er blevet tilsidesat af Landsskatteretten eller af domstolene. Her kan den hidtidige administrative praksis som gengivet i Told- og Skattestyrelsen cirkulære 1993-9 fortsætte. Efter dette cirkulære tillades genoptagelse 3 år tilbage fra den først underkendende kendelse eller dom, og Told- og Skattestyrelsen udsender et særskilt cirkulære, hver gang der forekommer en sådan kendelse eller dom, der begrundes praksisændring med tilbagevirkende kraft.

Bemyndigelsen omfatter derimod ikke Ligningsrådets kompetence efter § 30, stk. 3 i afskrivningsloven, § 7 i varelagerloven eller § 5 i husdyrbesætningsloven til at tillade efterfølgende af- eller nedskrivninger.

I alle tilfælde er det en forudsætning for ekstraordinær genoptagelse, at den skattepligtige uden unødigt ophold overfor skattemyndighederne fremsætter anmodning om genoptagelse, når den skattepligtige er blevet opmærksom på det forhold, der kan begrunde genoptagelsen.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i lovforslaget ikke er nogen formel grænse for, hvor gamle indkomstår, der kan gives tilladelse til at genoptage. Men det ligger i omstændighederne, at jo ældre år, der ønskes genoptaget, jo større krav vil der blive stillet til den skattepligtiges sandsynliggørelse af, hvorfor genoptagelsesansøgning ikke er fremsat tidligere.

Det er endvidere en forudsætning for ekstraordinær genoptagelse, at det forhold, der begrundes genoptagelsen, er klart dokumenteret af den skattepligtige. Anmodning om genoptagelse af komplicerede skatteforhold i en gammel skatteansættelse skal ikke imødekommes.

Kompetencen er formelt tillagt skatteministeren, men den påregnes delvist udlagt til told- og skatteregionerne med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen, delvist til Ligningsrådet.

Det foreslås, at i tilfælde, hvor ekstraordinær genoptagelse tillades, skal skattemyndighederne kunne foretage sådanne reguleringer af tidligere eller senere indkomstår, der er en direkte følge af den ekstraordinære genoptagelse.

Sådanne konsekvensændringer er efter forslaget ikke bundet af »forhøjselsesfristen« efter § 35, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

I lyset heraf stilles der i forslaget krav, dels om at en anmodning om ekstraordinær genoptagelse kun skal kunne efterkommes, hvis anmodningen er fremsat skriftligt, dels om at en sådan anmodning, der er imødekommet, ikke efterfølgende ensidigt kan tilbagekaldes af den skattepligtige.

Til nr. 3

Ligningsrådet er på mange områder tillagt kompetence til at træffe afgørelse i konkrete sager.

Det foreslås, for at opnå en mere smidig administration, at skatteministeren bemyndiges til efter indstilling fra Ligningsrådet at bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser på områder, hvor Ligningsrådet efter kulbrinteopkrævningsloven eller efter realrenteafgiftsloven er tillagt ansættelseskompetence.

Forslaget omfatter således alene ligningsrådsbeføjelser til at afgøre konkrete sager, ikke ligningsrådsbeføjelser til at fastsætte generelle regler m.v.

Ligningsrådet vil kunne give bindende anvisninger for, hvorledes en sådan udlagt afgørelseskompetence generelt skal administreres.

Skatteministeren kan efter forslaget ikke udlægge ligningsrådskompetence uden Ligningsrådets samtykke. Ligningsrådet kan til enhver tid indstille til skatteministeren at tilbagekalde en således udlagt ansættelseskompetence.

Det foreslås endvidere, at Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at give bindende håndsbekendtgørelser til de statslige skattemyndigheder.

Det er tanken, at det fra anmodning til anmodning vil blive afgjort, om der skal foretages udlægning af kompetencen til at give en bindende forhåndsbesked om det stillede spørgsmål, og hvortil kompetencen i givet fald skal udlægges. Spørgeren orienteres i kvitteringsskrivelsen fra Told- og Skattestyrelsen om, hvilken statslig skattemyndigheder, der vil behandle anmodningen om bindende forhåndsbesked.

Anmodninger om bindende forhåndsbesked vedrører meget forskelligartede forhold. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at fastlægge kompetencen på grundlag af indholdet af den enkelte anmodning. Det er tanken, at Ligningsrådet dels udstikker retningslinier for sekretariatets foretagelse af denne visitation, dels løbende følger, hvorledes udlagt kompetence forvaltes.

De således foreslåede bemyndigelser til at udlægge visse ligningsrådskompetencer på ansættelsesområdet udelukker på ingen måde en fortsættelse af den hidtidige praksis, hvorefter Ligningsrådet har udlagt kompetence af bevillingsmæssig og dispensationsmæssig karakter til statslige og kommunale skattemyndigheder.

Efter forslaget kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet fastsætte regler for adgangen til at påklage således udlagte afgørelser.

Afgørelser truffet efter en således udlagt kompetence har som udgangspunkt samme retskraft som andre afgørelser truffet af den pågældende statslige skattemyndighed, men adgangen til at klage over så-

danne afgørelser kan som sagt fravige de normale klageveje.

Til nr. 4

Efter gældende ret kan sager, som Landsskatte retten har afvist, indbringes for domstolene senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Det foreslås, at denne frist, der svarer til fristen for skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse, forlænges i samme omfang som »forhøjelsesfristen«, jf. forslaget under § 2, nr. 5.

Til nr. 5

Efter gældende ret kan en skatteansættelse som udgangspunkt ikke forhøjes senere end 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, jf. § 35, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Denne 3-årige ansættelsesfrist begynder at løbe på et tidspunkt, hvor skattemyndighederne endnu ikke har modtaget selvangivelserne. Fristen er derfor reelt kortere end 3 år.

Det foreslås derfor, at denne 3-årige »forhøjelsesfrist« først skal begynde at løbe fra den almindelige selvangivelsesfrist den 1. maj, og ikke som i dag allerede fra indkomstårets udløb.

Herved gives skattemyndighederne kun fulde 3 år til at foretage skatteansættelser for så vidt angår studerende, lønmodtagere, pensionister og lignende ikke erhvervsdrivende personer, hvorimod ansættelsesfristen for andre skattepligtige som virksomheder og personligt erhvervsdrivende, der normalt har en senere selvangivelsesfrist end den 1. maj, er kortere end 3 år.

Det foreslås derfor, og for at tilnærme beregningen af »forhøjelsesfristen« efter § 35 til beregningen af »nedsættelsesfristen« efter § 4, at skattemyndighederne blot skal have fremsendt en »agterskrivelse« om en påtænkt skatteforhøjelse inden fristens udløb den 1. maj, for at denne er rettidig.

For at gennemtvinge en hurtig afklaring af en sådan rettidig agterskrivelse, foreslås, at den således varslede ansættelsesforhøjelse skal være gennemført inden den 1. august samme år, for at den skal være lovlig. Det skal dog med den skattepligtige kunne aftales, at fristen den 1. august overskrides, således at den skattepligtige efter omstændighederne kan få bedre tid til at varetage sine interesser.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at varsles en sådan forhøjelse i perioden 1. januar til 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb, bevarer den skattepligtige adgangen til alle indsigelser med hele den pågældende ansættelse, uanset den 3-årige genoptagelsesfrist i § 4, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 6

Det foreslås, at en skatteansættelse skal kunne forhøjes udover 3-årsfristen, når forhøjelsen vedrører en forpligtelse eller erhvervelse, der tidligere er lagt til grund for skatteansættelsen, men som nu – efterfølgende – viser sig at have et andet indhold end oprindeligt antaget, og dette indhold begrundes en højere skatteansættelse end oprindeligt foretaget.

Forslaget svarer til forslaget under § 2, nr. 2, om den skattepligtiges adgang til at få foretaget en ekstraordinær genoptagelse.

Til nr. 7

Der foreslås en redaktionel præcisering, der sprogligt bringer bestemmelsen i bedre overensstemmelse med den måde, bestemmelsen fortolkes i praksis.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 55 B i kildeskatteloven træffer den kommunale skattemyndighed afgørelse om forskudsregistrering og fremrykket tilbagebetaling af forskudsskat. Den kommunale skattemyndigheds afgørelse herom kan påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelse af en sådan klage ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås, for at modvirke at der landet over lægges forskellige principper til grund for forskudsregistreringer, at de statslige told- og skattemyndigheder får samme tilsynsbeføjelser vedrørende den kommunale forskudsregistrering, herunder vedrørende fremskyndet tilbagebetaling af forskudsskat, som de statslige told- og skattemyndigheder i dag har vedrørende ligningen.

Efter forslaget kan de statslige told- og skattemyndigheder sammen med Ligningsrådet give bindende anvisninger for forskudsregistreringen m.v.

Endvidere kan de statslige told- og skattemyndigheder efter forslaget undersøge rigtigheden af forskudsregistreringer m.v., udtage forskudsregistreringer m.v. til gennemsyn, ændre forskudsregistreringer m.v. og foretage forskudsregistreringer m.v., hvor sådanne ikke er foretaget.

De statslige told- og skattemyndigheder kan ikke ændre forskudsregistreringer m.v. som et skatteankenævn har foretaget, men de statslige told- og skat-

temyndigheder kan om nødvendigt forelægge sådanne afgørelser for Ligningsrådet til ændring. Efter forslaget kan Ligningsrådets afgørelse af en konkret forskudsregistrering ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Forslagets gennemførelse vil have den konsekvens, at et medlem af et skatteankenævn, der er uenig i en afgørelse om forskudsregistrering, som nævnet har truffet, kan kræve sine indvendinger tilført beslutningsprotokollen og få en kopi af protokollen indsendt til de statslige told- og skattemyndigheder, jf. § 10, stk. 3, i skattestyrelsesloven.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en redaktionel konsekvensændring til lov nr. 313 af 17. maj 1995 om ophævelse af lov om særlig indkomstskat m.v. og ændring af forskellige skattelove og konkursloven.

Til nr. 3

Forslaget er redaktionelt, jf. forslaget under § 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Med forslaget præciseres, at skatteministeren kan henlægge inddrivelseskompetence til de kommunale pantefogeder.

Til § 4 og § 5

Forslagene er redaktionelle, jf. forslagene under § 1, nr. 1 og 2.

Til § 6

Det foreslås, at forslagene om selvangivelse og sanktioner overfor manglende selvangivelse tillægges virkning fra og med indkomståret 1995.

Det vil dog forekomme, at skattepligtige juridiske personer med bagudforskudt indkomstår skal selvangive for indkomståret 1995 inden lovens ikrafttræden. For disse selvangivelsespligtige finde de hidtidige selvangivelsesbestemmelser anvendelse.

Det foreslås, at bestemmelsen om dokumentation af skattearrangementer først tillægges virkning for skattearrangementer, hvorom der indgås bindende aftale efter lovforslagets fremsættelse.

Det foreslås, at bestemmelsen om ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser tillægges virkning for de samme indkomstår som den gældende skattestyrelseslov, dvs. fra og med indkomståret 1990.

Bilag

Spaltehenvisninger

Skattekontrolloven

§§ 1-3:

FF. (FT) 1945-46, sp. 6110, 6214, 6304, 6635, 6739, Till. A, sp. 7125, Till. B, 2657(FT), 2855(LT), Till. C, sp. 2297, 3167.

FF. (LT), Sp., 1985, 2133, 2146.

FF. 1956-57, sp. 25, 368, 734, 844, Till. A, sp. 65, Till. B, sp. 55, Till. C, sp. 29.

FF. 1963-64, sp. 1118, 1403, 2370, 2463, Till. A, sp. 429, Till. B, sp. 169, 177, Till. C, sp. 105.

FF. 1963-64, sp. 1118, 1403, 2370, 5306, 5535, Till. A, sp. 429, Till. B, sp. 169, 877, Till. C, sp. 581.

FF. 1966-67, sp. 36, 350, 5078, 5257, Till. A, sp. 47, Till. B, sp. 1525, Till. C, sp. 881.

FF. 1968-69, sp. 102, 432, 1367, 1429, Till. A, sp. 455, Till. B, sp. 285, Till. C, 45.

FF. 1970-71, sp. 1687, 3055, 6545, 6823, Till. A, sp. 1703, Till. B, sp. 1955, Till. C, sp. 913.

FF. 1971-72, sp. 64, 354, 1411, 1833, Till. A, sp. 111, Till. B, sp. 385, Till. C, sp. 113.

FF. 1972-73, sp. 507, 871, 4303, 4561, Till. A, sp. 1803, Till. B, sp. 743, Till. C, sp. 1161.

FF. 1974-75, sp. 50, 549, 755, 1084, Till. A, sp. 81, Till. C, sp. 1.

FF. 1976-77, sp. 382, 1007, 5298, 5517, Till. A, sp. 2465, Till. B, sp. 711, Till. C, sp. 563.

FF. 1986-87, sp. 1201, 1889, 4383, 4802, Till. A, sp. 1287, Till. B, sp. 301, Till. C, sp. 165.

FF. 1986-87, sp. 7449, 7989, 11927, 12277, Till. A, sp. 4365, Till. B, sp. 2053, Till. C, sp. 775.

FF. 1987-88, sp. 61, 248, 687, 867, Till. A, sp. 439, Till. B, sp. 181, Till. C, sp. 113.

FF. 1988-89, sp. 301, 577, 1070, 1259, Till. A, sp. 1451, Till. B, sp. 7, Till. C, sp. 45.

FF. 1990-91, sp. 60, 328, Till. A, sp. 217.

FF. 1991-92, sp. 3556, 4002, 10491, 11066, Till. A, sp. 3439, Till. B, sp. 2335, Till. C, sp. 1455.

FF. 1992-93, sp. 9150, 9512, 11341, 11684,

Till. A, sp. 9499, Till. B, sp. 2433, 3221, Till. C, sp. 1611.

FF. 1993-94, sp. 848, 1820, 10645, 10883, Till. A, sp. 765, Till. B, sp. 1121, Till. C, sp. 973.

FF. 1994-95, sp. 455, 651, 4786, 4967, Till. A, side 389, Till. B, side 383, Till. C, side 339.

§ 4:

FF. 1991-92, sp. 7632, 8102, 9653, 9750, Till. A, sp. 5935, Till. B, sp. 1247, Till. C, sp. 867.

FF. 1994-95, sp. 2271, 2695, 4786, 4968, Till. A, sp. 1708, Till. B, sp. 425, Till. C, sp. 355.

910 § 6, stk. 7:

FF. 1945-46, sp. 6110, 6214, 6304, 6635, 6739, Till. A, sp. 7125, Till. B, sp. 2657 (FT), 2855 (LT), Till. C, sp. 2297, 3167.

FF. 1986-87, sp. 7449, 7989, 11927, 12277, Till. A, sp. 4365, Till. B, sp. 2053, Till. C, sp. 775.

§ 7 A:

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

FF. 1994-95, sp. 2272, 2702, 3851, 3982, Till. A, sp. 1746, Till. B, sp. 276, Till. C, sp. 247.

FF. 1994-95, sp. 2271, 2695, 4786, 4968, Till. A, sp. 1708, Till. B, sp. 425, Till. C, sp. 355.

§ 7 C:

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

§ 8 D:

FF. 1956-57, sp. 25, 368, 734, 844, Till. A, sp. 65, Till. B, sp. 55, Till. C, sp. 29.

FF. 1972-73, sp. 507, 871, 4303, 4561, Till. A, sp. 1803, Till. B, sp. 743, Till. C, sp. 1161.

FF. 1976-77, sp. 3143, 3371, 5342, 5519, Till. A, sp. 4689, Till. B, sp. 833, Till. C, sp. 609.

FF. 1980-81, sp. 5485, 6262, 12595, 12894, Till. A, sp. 3347, Till. B, sp. 1233, Till. C, sp. 783.

FF. 1986-87, sp. 7449, 7989, 11927, 12277, Till. A, sp. 4365, Till. B, sp. 2053, Till. C, sp. 775.

FF. 1992-93, sp. 5203, 5532, 8106, 8868, Till. A, sp. 6835, Till. B, sp. 1035, Till. C, sp. 1099.

FF. 1992-93, sp. 9150, 9512, 11341, 11684, Till. A, sp. 9499, Till. B, sp. 3221, 2433, Till. C, sp. 1611.

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

FF. 1994-95, sp. 1491, 1678, 2694, 2751, Till. A, sp. 1066, Till. B, sp. 1123, Till. C, sp. 237.

§ 8 M:

FF. 1976-77, sp. 3143, 3371, 5342, 5519, Till. A, sp. 4689, Till. B, sp. 833, Till. C, sp. 609.

FF. 1985-86, sp. 10079, 10509, 10780, 11674, Till. A, sp. 5637, Till. B, sp. 1543, 1947, Till. C, sp. 853.

FF. 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395, Till. A, sp. 5805, Till. B, sp. 2301, 2359, Till. C, sp. 1243.

FF. 1990-91, sp. 1123, 1609, 4961, 5084, Till. A, sp. 2549, Till. B, sp. 451, Till. C, sp. 359.

FF. 1992-93, sp. 5203, 5532, 8106, 8868, Till. A, sp. 6835, Till. B, sp. 1035, Till. C, sp. 1099.

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

§ 8 P:

FF. 1985-86, sp. 10079, 10509, 10780, 11674, Till. A, sp. 5637, Till. B, sp. 1543, 1947, Till. C, sp. 853.

FF. 1991-92, Sp. 7632, 8102, 9653, 9750, Till. A, sp. 5935, Till. B, sp. 1247, Till. C, sp. 867.

FF. 1992-93, sp. 9152, 9547, 11361, 11698, Till. A, sp. 9591, Till. B, sp. 2535, 3229, Till. C, sp. 1707.

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

FF. 1994-95, sp. 2272, 2704, 6265, 6482, Till. A, sp. 1754, Till. B, sp. 704, Till. C, sp. 517.

FF. 1994-95, sp. 6459, 6483, Till. C, sp. 554.

§§ 11 A-C:

FF. 1993-94, sp. 5093, 5666, 8076, 8441, Till. A, sp. 5797, Till. B, sp. 681, Till. C, sp. 657.

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

§ 17:

FF. 1971-72, sp. 64, 354, 1411, 1833, Till. A, sp. 111, Till. B, sp. 395, Till. C, sp. 113.

FF. 1986-87, sp. 7449, 7989, 11927, 12277, Till. A, sp. 4365, Till. B, sp. 2053, Till. C, sp. 775.

§ 23 B:

FF. 1989-90, sp. 978, 1621, 5463, 5696, Till. A, sp. 1281, Till. B, sp. 511, Till. C, sp. 307.

FF. 1994-95, sp. 5203, 5532, 8106, 8868, Till. A, sp. 6835, Till. B, sp. 1035, Till. C, sp. 1099.

Skattestyrelsesloven

FF. 1989-90, sp. 68, 279, 3381 og 3742, Tillæg A, sp. 193, Tillæg B, sp. 229, Tillæg C, sp. 87.

FF. 1993-94, sp. 10822, 12082, 12300, Tillæg A, sp. 8713, Tillæg B, sp. 1865, Tillæg C, sp. 1351.

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707 og 1944, Tillæg A, sp. 500, Tillæg B, sp. 127, Tillæg C, sp. 174.

FF. 1994-95, sp. 893, 1212, 1710 og 1946, Tillæg A, sp. 796, Tillæg B, sp. 186, Tillæg C, sp. 190.

Kildeskatteloven

§ 55 B

FF. 1994-95, sp. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

§ 81

FF. 1966-67, sp. 37, 362, 2711, 3080, Till. A, sp. 65, Till. B, sp. 187, 289, 353, Till. C, sp. 471.

FF. 1988-89, sp. 4908, 5393, 7154, 7313, Till. A, sp. 4269, Till. B, sp. 715, Till. C, sp. 591.

§ 82

FF. 1967-68, sp. 965, 1718, 3417, 3925, Till. A, sp. 1545, Till. B, sp. 101, 857, 1035, Till. C, sp. 465.

§ 89 B

FF. 1989-90, sp. 978, 1621, 5463, 5696, Till. A, sp. 1281, Till. B, sp. 511, Till. C, sp. 307.

Selskabsskatteoven**§ 26**

FF. 1959-60, sp. 974, 1658, 6000, 6450, Till. A, sp. 1013, Till. B, sp. 1581, Till. C, sp. 1175.

FF. 1986-87, sp. 7450, 7989, 11927, 12270, Till. A, sp. 4385, Till. B, sp. 2057, Till. C, sp. 779.

FF. 1987-88, sp. 6654, 8036, 8652, 8873, Till. A, sp. 4125, Till. B, sp. 539, Till. C, sp. 433.

FF. 1994-95, sp. 2273, 2714, 4069, 4218, Till. A, sp. 1777, Till. B, sp. 289, till. C, sp. 283.

§ 27

FF. 1959-60, sp. 974, 1658, 6000, 6450, Till. A, sp. 1013, Till. B, sp. 1581, Till. C, sp. 1175.

FF. 1986-87, sp. 7450, 7989, 11927, 12270, Till. A, sp. 4385, Till. B, sp. 2057, Till. C, sp. 779.

FF. 1987-88, sp. 6654, 8036, 8652, 8873, Till. A, sp. 4125, Till. B, sp. 539, Till. C, sp. 433.

FF. 1990-91, sp. 38, 574, 2485, 3665, Till. A, sp. 215, Till. B, sp. 123, 199, Till. C, sp. 183.

FF. 1992-93, sp. 9150, 9512, 11341, 11684, Till. A, sp. 9499, Till. B, sp. 3221, Till. C, sp. 1611.

FF. 1993-94, sp. 5094, 5670, 8763, 9309, Till. A, sp. 5835, Till. B, sp. 735, Till. C, sp. 713.

FF. 1993-94, sp. 848, 1820, 10645, 10883, Till. A, sp. 765, Till. B, sp. 1121, 1355, Till. C, sp. 973.

FF. 1993-94, sp. 8549, 9371, 11785, 12290, Till. A, sp. 8127, Till. B, sp. 1605, 1809, Till. C, sp. 1321.

FF. 1994-95, sp. 2273, 2714, 4069, 4218, Till. A, sp. 1777, Till. B, sp. 289, till. C, sp. 283.

FF. 1994-95, sp. 455, 651, 4786, 4967, Till. A, sp. 389, Till. B, sp. 383, 415, Till. C, sp. 339.

§ 28

FF. 1959-60, sp. 974, 1658, 6000, 6450, Till. A, sp. 1013, Till. B, sp. 1581, Till. C, sp. 1175.

FF. 1994-95, sp. 2273, 2714, 4069, 4218, Till. A, sp. 1777, Till. B, sp. 289, till. C, sp. 283.

§ 29

FF. 1959-60, sp. 974, 1658, 6000, 6450, Till. A, sp. 1013, Till. B, sp. 1581, Till. C, sp. 1175.

FF. 1994-95, sp. 2273, 2714, 4069, 4218, Till. A, sp. 1777, Till. B, sp. 289, till. C, sp. 283.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 498 af 21. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. §§ 1-3 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal overfor skattemyndighederne årligt selvangive sin indkomst og formue, hvad enten den er positiv eller negativ. Omfatter skattepligten alene indkomst, selvangives alene indkomst.

Stk. 2. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen selvangivelsen skal indeholde. Skatteministeren kan herunder bestemme, at skattepligtige, der ikke er bogførings- eller regnskabspligtige, skal oplyse om hovedposter i privatforbruget, eller at hovedaktionærer som nævnt i personskattelovens § 19 a, stk. 2-4, skal afgive en kapitalforklaring.

Stk. 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren, om selvangivelsen skal underskrives eller vedgås på anden særlig måde.

Stk. 4. Efter indstilling fra Ligningsrådet bestemmer skatteministeren udformningen og udsendelsen af blanketter til brug ved selvangivelsen. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

§ 2. Selvangivelsespligten omfatter ikke:

1) Børn, der ikke er fyldt 15 år ved indkomstårets begyndelse, medmindre de i indkomståret har haft skattepligtig indkomst eller de ved indkomstårets udløb ejede skattepligtig formue.

2) Personer og dødsboer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, f, i eller j, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter kildeskattelovens § 48 C.

3) Selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, e eller g.

4) Foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven, hvis foreningen m.v. ikke har indtægt, fortjeneste eller tab som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven.

5) Foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven, hvis foreningen m.v. som følge af fradragsretten efter § 3, stk. 2 og 3, i selskabsskatteloven ikke har indkomst til beskatning. Det er dog en betingelse, at foreningens formål udelukkende er almenevelgørende eller på anden måde almennyttigt.

6) Aktieindkomst, hvori der er indeholdt endelig udbytteskat efter personskattelovens § 8 a, stk. 1.

7) Indkomst, der beskattes efter kildeskattelovens § 48 E.

Stk. 2. Fritagelserne som nævnt under stk. 1, nr. 2 og 3, gælder ikke, hvis den skattepligtige har modtaget udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, i hvilke der ikke er indeholdt udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, medmindre udbyttet m.v. er omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 6.

§ 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet kan skatteministeren bestemme, at fysiske personer, der udøver erhverv, eller juridiske personer skal føre regnskab, hvis de ikke er bogfø-

rings- eller regnskabspligtige efter anden lovgivning. Bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale m.v., og regler herom fastsat efter bogføringsloven, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Selvangivelsespligtige, der er bogførings- eller regnskabspligtige, skal inden selvangivelsesfristens udløb indgive et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode til den kommunale skattemyndighed. Er årsregnskabet for en juridisk person endnu ikke godkendt af generalforsamlingen på indgivelsestidspunktet, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives den kommunale skattemyndighed meddelelse om generalforsamlingens beslutning vedrørende årsregnskabet.

Stk. 3. Efter indstilling fra Ligningsrådet kan skatteministeren fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for og udarbejdelsen af det i stk. 2 nævnte skattemæssige årsregnskab og om den form, hvori regnskabs- og selvangivelsesoplysningerne skal afgives.

Stk. 4. Er et skattemæssigt årsregnskab ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med regler, der er fastsat efter stk. 3, finder § 5, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse. Er den i stk. 2, 2. pkt., nævnte meddelelse ikke givet rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning vedrørende regnskabet en forhøjelse af den indkomst, hvoraf skatten beregnes, finder § 5, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, der skal indgive et skattemæssigt årsregnskab som nævnt i stk. 2 og som ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven, skal opbevare regnskabet med tilhørende bilag her i landet. Driver den selvangivelsespligtige virksomhed i udlandet, og godtgøres det, at der efter det pågældende lands regler er pligt til at opbevare regnskabsmateriale der, er det dog tilstrækkeligt, at en genpart af dette regnskabsmateriale opbevares her i landet. Skatteministeren kan helt eller delvis fritage for opbevaringspligten efter 1. og 2. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

2. § 4 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 4. Fysiske personer skal selvangive senest den 1. maj i året efter indkomstårets udløb. Selvangivelsesfristen for bogførings- eller regnskabspligtige samt hermed samlevende

ægtefæller er dog først den 1. juli. Tilsvarende frister gælder for dødsboer.

Stk. 2. Juridiske personer, bortset fra dødsboer, skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. juli samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Skatteministeren kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som modtager en selvangivelsesblanket, der er udfyldt af skattemyndighederne, kan undlade at indgive selvangivelse, hvis de anvendte oplysninger er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Foreligger en selvangivelse ikke rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag fristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Skattetillægget tilfalder staten. Skatteministeren kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan skatteministeren fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Der er udpanningsret for bøden, og bøden kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne herom i kildeskatteloven. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan den skattepligtige indkomst og formue ansættes skønsmæssigt.«

§ 1. Enhver, der omfattes af reglerne om formueskattepligt i henhold til lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten, skal være pligtig at selvangive sin formue, hvad enten denne er positiv eller negativ, samt til herved at specificere aktiver og passiver efter skatteministerens nærmere bestemmelse, dog skal der ikke kunne forlanges specifikation af tilgodehavender eller gæld vedrørende levere eller modtagne varer eller ydelser, for så vidt behørig specifikation heraf indeholdes i forretningsbøger, på hvilke selvangivelsen er baseret, jf. § 6.

Stk. 2. Såfremt behørig selvangivelse af formuen, jf. stk. 1, ikke foreligger, inden ansættelsen foretages, ansættes den skattepligtige formue til et skønsmæssigt beløb.

Bilag til f. t. l. vedr. skattekontrolloven m.v.

Stk. 3. Indgives behørig selvangivelse af formuen ikke rettidigt, men er fristen for rettidig indgivelse overskredet med mindre end 10 dage, forhøjes formueskatten med 2 pct. Såfremt fristen kun er overskredet med én dag, foretages dog ikke forhøjelse. Er fristen for rettidig indgivelse overskredet med 10 dage og derover, forhøjes formueskatten med 5 pct. Forhøjelsen efter 1. og 3. pkt. kan dog højst udgøre 2.000 kr.

§ 2. Enhver, der omfattes af reglerne om indkomstskattepligt i henhold til lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten, skal være pligtig at selvangive sin indkomst, hvad enten denne er positiv eller negativ. Selvangivelsen skal foruden angivelse af nettoindkomstens størrelse indeholde sådanne specifikationer af indtægter og udgifter og andre oplysninger af betydning for skatteansættelsen og skatteberegningen, som måtte blive fastsat af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet. Også indtægter, som ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, kan kræves specificeret i selvangivelsen. Skattepligtige, som ikke er regnskabspligtige, er pligtige i det omfang, hvori det fastsættes af skatteministeren efter indstilling fra ligningsrådet, i forbindelse med selvangivelsen at meddele oplysninger om hovedposter inden for privatforbruget, herunder også udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre o.lign. Efter indstilling fra Ligningsrådet kan skatteministeren derhos fastsætte, at der i selvangivelsen gives oplysninger og specifikationer, der forventes at få betydning ved fastsættelsen af forskudsgrundlaget for kommende indkomstår.

Stk. 2. Såfremt behørig selvangivelse af indkomsten, jf. stk. 1, ikke foreligger, inden ansættelsen foretages, ansættes den skattepligtige indkomst til et skønsmæssigt beløb.

Stk. 3. Indgives behørig selvangivelse af den almindelige indkomst ikke rettidigt, men er fristen for rettidig indgivelse overskredet med mindre end 10 dage, forhøjes indkomsts-katten til staten, kommunen og amtskommunen med 2 pct. Såfremt fristen kun er overskredet med én dag, foretages dog ikke forhøjelse. Er fristen for rettidig indgivelse overskredet med 10 dage og derover, forhøjes i nævnte skatter med 5 pct. Forhøjelsen efter 1. og 3. pkt. kan dog højst udgøre 1.2000 kr., 600

kr. og 200 kr. for hver af skatterne. Svares der ikke amtskommunal indkomsts-kat, kan forhøjelsen vedrørende den kommunale indkomsts-kat højst udgøre 800 kr.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på de af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. omfattede skattepligtige.

Stk. 5. Fritaget for pligten til at selvangive sin indkomst er:

- 1) Personer og dødsboer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, f, i eller j, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter kildeskattelovens § 48 C.
- 2) Selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, e eller g.

Fritagelserne efter nr. 1 og 2 gælder ikke, hvis den skattepligtige har modtaget udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, eller afståelsessummen omfattet af ligningslovens § 16 B, i hvilke der ikke er indeholdt udbytte-skat efter kildeskattelovens § 65, medmindre udbyttet m.v. er omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 6.

Stk. 6. Selvangivelsespligten omfatter ikke:

- 1) Aktieindkomst, hvori der er indeholdt endelig udbytteskat efter personskattelovens § 8 a, stk. 1.
- 2) Indkomst, der beskattes efter kildeskattelovens § 48 E.

§ 3. Efter indstilling af Ligningsrådet kan skatteministeren bestemme, at udøvere af et erhverv, for hvilket der ikke i den øvrige lovgivning er forekrevet bogføringspligt, skal være pligtige at føre regnskab, der opfylder de af Ligningsrådet fastsatte mindstekrav. Samme pligt kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet pålægge skattepligtige ikke-erhvervsdrivende fonde og foreninger m.v., for hvilke der ikke i den øvrige lovgivning er forekrevet bogførings- eller regnskabspligt.

Stk. 2. Personer, der er bogføringspligtige eller pålagt regnskabspligt efter stk. 1, skattepligtige dødsboer og selskaber og skattepligtige erhvervsdrivende fonde, foreninger, institutioner og lignende skal udarbejde og inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse indsende årsregnskab til skattemyndighederne. Samme pligt påhviler skattepligtige ikke-erhvervsdrivende fonde, foreninger m.v.,

der efter den øvrige lovgivning eller efter stk. 1 skal føre regnskab. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse for de almennyttige foreninger, der er omfattet af § 27, stk. 2, i selskabsskatte-loven.

Stk. 3. Efter indstilling af Ligningsrådet kan skatteministeren fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for og udarbejdelsen af det årsregnskab, der efter stk. 2 skal indsendes til skattemyndighederne. Skatteministeren kan på samme måde fastsætte regler om den form, hvori skattepligtige som nævnt i stk. 2 skal meddele regnskabsoplysninger efter stk. 2 og 1. pkt. samt afgive oplysninger efter § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1.

Stk. 4. Er et årsregnskab eller regnskabsoplysninger m.v. ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i henhold til stk. 1 og 3, finder reglerne i § 2, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. En skattepligtige, der er pålagt regnskabspligt i henhold til bestemmelsen i stk. 1, er pligtig til at opbevare det af ham førte regnskab med tilhørende bilag i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsårsår. Det samme gælder fonde og foreninger m.v., der har pligt til at indsende regnskab efter stk. 2.

Stk. 6. Skattepligtige, der skal indsende årsregnskab til skattemyndighederne, har pligt til i Danmark at opbevare ethvert regnskabsmateriale med bilag, der danner grundlag for det pågældende regnskabsårsår. Hvis den skattepligtige driver virksomhed i udlandet og det godtgøres, at der efter det pågældende lands regler er pligt til at opbevare regnskabsmaterialet dér, er det dog tilstrækkeligt, at genparter af regnskabsmaterialet vedrørende denne virksomhed opbevares i Danmark. Den kommunale skattemyndighed kan helt eller delvis fritage skattepligtige, der er regnskabspligtige efter stk. 1 eller 2, og for hvem der ikke i den øvrige lovgivning er fastsat bogførings- eller regnskabspligt, for opbevaringspligten efter 1. eller 2. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor. Den kommunale skattemyndigheds afgørelse kan indbringes for skatteankenævnet. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 3 A. Alle, der i et selskab som nævnt i selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, ejer mindst 25 pct. af selskabskapitalen eller

råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi i selskabet, skal senest en måned efter ejerrettens respektive råderettens indtræden underrette selskabet skriftligt om ejerens m.v. identitet. For fysiske personer pågøres ejerforholdet respektive rådeforholdet som nævnt i personskattelovens § 129 a, stk. 2-4.

Stk. 2. Identitetsoplysningerne skal omfatte navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren m.v. ikke CPR-nr., men stamnummer som erhvervsdrivende (SE-nr.), oplyses SE-nr. Har ejeren m.v. hverken CPR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren m.v. er en fysisk person.

Stk. 3. Selskabet skal vedlægge selvangivelsen oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 om dem, der i indkomståret har haft den i stk. 1 nævnte ejerret respektive råderet.

§ 4. Skatteministeren træffer efter indhentet udtalelse fra Ligningsrådet bestemmelse om udformningen og udsendelsen af skemaet til brug ved selvangivelse for personer. Den omstændighed, at en skattepligtig ikke modtager et selvangivelsesskema, fritager ikke for selvangivelsespligten.

Stk. 2. Selvangivelsen for et indkomstår skal indgives til skattemyndighederne senest den 1. maj det følgende år, for bogførings- og regnskabspligtige personer samt deres samlevende ægteræller den 10. juni. Udløber fristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelsen indgives rettidigt den følgende søndag.

Stk. 3. Selvangivelsen skal underskrives. Selvangivelsen for en person, der er umyndig, skrives under af værgen. En person, der er under lavværgemål, skriver under sammen med lavværgen.

Stk. 4. Indgivelse af behørig selvangivelse som nævnt i §§ 1 og 2 og af årsregnskab som nævnt i § 3 kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af den kommunale skattemyndighed. Der er udpantningsret for bøderne. Bøderne tilfalder statskassen.

Stk. 5. Den kommunale skattemyndighed kan give udsættelse med at indgive selvangivelse efter stk. 2 eller fritage for skatteforhøjelse efter § 1, stk. 3, eller § 2, stk. 3, jf. § 3, stk. 4, når den skattepligtiges forhold i særlig grad taler derfor.

Stk. 6. Den kommunale skattemyndigheds afgørelser om daglige bøder efter stk. 4 eller om skatteforhøjelser, men ikke om fristfor-

længelser, efter stk. 5, kan påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden admimyndighed.

§ 5. (Ophævet).

3. I § 6, stk. 7, ændres »§ 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, samt selskabsskatteovens § 28, stk. 1« til: »§ 5, stk. 3«.

§ 6. ---

Stk. 7. Vægrer nogen sig ved at efterkomme en begæring efter stk. 1-2, finder § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, samt selskabsskatteovens § 28, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

4. I § 6 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang regnskabsoplysninger m.v. er registreret elektronisk, omfatter skattemyndighedernes adgang til regnskabsmateriale m.v. efter stk. 1-4 også en elektronisk adgang til disse oplysninger.«

5. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 A. Den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter denne lov, skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, som nævnt i § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 3, stk. 5. Er den indberetningspligtige i øvrigt bogførings- eller regnskabspligtig, og indgår de oplysninger, der skal indberettes, i dette regnskab, skal regnskabet tilrettelægges således, at de indberettede oplysninger kan afstemmes med regnskabsføringen.

Stk. 2. Den indberetningspligtige skal efter anmodning fra de statslige told- og skattemyndigheder indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes. De statslige told- og skattemyndigheder kan i stedet vælge at gennemgå materialet i virksomheden. Er oplysningerne registreret elektronisk, kan myndighederne vælge at få adgang i elektronisk form til de således registrerede oplysninger fremfor på papir. Ved gennemgangen kan de statslige told- og skattemyndigheder sikre sig oplysninger, som fremgår af materialet.

§ 6 B. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, efter aftale med den pågældende ressortminister og efter indhentet udtalelse fra

Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af registrerede oplysninger hos nærmere angivne statslige myndigheder skal videregives til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, efter aftale med Kommunernes Landsforening, henholdsvis Københavns og Frederiksberg kommuner og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af registrerede oplysninger hos kommuner skal videregives til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af oplysninger, som dele af de statslige told- og skattemyndigheder har registreret, skal videregives til øvrige dele af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter og efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne typer af oplysninger, som de statslige told- og skattemyndigheder har registreret, skal videregives til kommunale myndigheder.

Stk. 5. Stk. 1-4 omfatter ikke oplysninger som er nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven og § 9, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre.

Stk. 6. Videregivelse som nævnt i stk. 1-4 af oplysninger kan ske i elektronisk form.

§ 6 C. Skatteministeren kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, fastsætte regler om at de statslige told- og skattemyndigheder kan samkøre registrerede oplysninger eller samkøre registrerede oplysninger med oplysninger, der indhentes fra andre statslige eller kommunale myndigheder.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter ikke oplysninger som er nævnt i § 28, stk. 1, i forvaltningsloven og § 9, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre.«

6. I § 7 A, stk. 1, indsættes tre steder efter »beløb«: »m.v.«, efter »engangsbeløb« indsættes:

»m.v.«, og »beløbsmodtager« ændres til: »modtager«.

7. I § 7 A, stk. 2, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

- »8) Tilskud, der ydes af staten eller af en kommune.
9) Ydelser som nævnt i ligningslovens § 7 K.«

§ 7 A. Alle, der i det foregående kalenderår i deres virksomhed har fortaget udbetaling eller godskrivning af beløb, der efter skatteministerens bestemmelse, jf. stk. 2, er omfattet af indberetningspligten, skal, hvad enten der er tale om løbende beløb eller om engangsbetaling, hvert år uden opfordring foretage indberetning om beløb og beløbsmodtager til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Indberetningspligten omfatter efter skatteministerens bestemmelse, i det omfang beløbet ikke er A-indkomst:

- 1) Honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse, når beløbet er B-indkomst og der efter merværdiafgiftsloven ikke skal svares merværdiafgift af beløbet, herunder beløb, der er ydet som godtgørelse for afholdte udgifter ved indkomstens erhvervelse. Tilsvarende gælder, når modtageren ikke er skattepligtig har til landet og vederlaget ikke er erhvervet ved selvstændig virksomhed.
- 2) Vederlag for udnyttelse af ophavsrettigheder, patenrettigheder, mønster, varemærke og lignende samt vederlag for reklame-mæssig udnyttelse af en person.
- 3) Gave- og legatbeløb som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 1.
- 4) Gaver, gratialer, godtgørelser m.v. som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2, samt den del af sådanne beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til en pensionsordning for modtageren, jf. pensionsbeskatningslovens § 19.
- 5) Vederlag som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 4.
- 6) Ydelser som nævnt i kildeskattelovens § 43, stk. 2.
- 7) Erstatning for arbejdsindtægt eller skattepligtig erstatning i øvrigt.

Stk. 3-4. ---

»Oplysningerne kan ligeledes stilles til rådighed for statslige og kommunale myndigheder med henblik på skattekontrol eller med henblik på myndighedernes arbejde med at opkræve restancer til det offentlige.«

§ 7 C. ---

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2, der modtages af de statslige told- og skattemyndigheder, kan i elektronisk form stilles til rådighed for statslige og kommunale myndigheder og for statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser med henblik på kontrol af udbetaling af offentlige ydelser og dagpenge m.v. bl.a. ved hjælp af registersamkøring.

9. Efter § 7 D indsættes:

»§ 7 E. Indgår en dansk virksomhed eller en dansk myndighed en aftale med en virksomhed i udlandet om dennes udførelse af bygge- eller anlægsarbejde her i landet i en periode på mere end 3 måneder indenfor 12 måneder, skal den danske virksomhed m.v. foretage indberetning herom som anført i stk. 3 til den lokale told- og skatteregion.

Stk. 2. En virksomhed, der er hjemmehørende i udlandet, anses ikke for en udenlandsk virksomhed som nævnt i stk. 1, hvis det aftalte arbejde udføres fra et fast driftssted her i landet, der er registreret af de danske skattemyndigheder.

Stk. 3. Indberetning skal foretages senest 30 dage efter aftalens indgåelse, og derefter senest 30 dage efter eventuelle aftalændringer, der vedrører de nedenfor nævnte forhold, hvorom der skal foretages indberetning. Indberetningen skal omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identiteten af den indberetningspligtige.
- 2) Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalpart har indgået »underaftaler« med om deltagelse i mere end 3 måneder indenfor 12 måneder i arbejdet her i landet.
- 3) Det eller de aftalte arbejdssteder her i landet.
- 4) Den eller de aftalte arbejdsperioder her i landet.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten.

8. I § 7 C, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

§ 7 F. Kommuner, der på vegne af bidragsberettigede opkræver underholdsbidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, skal årligt foretage indberetning herom til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- 1) Identiteten af den bidragspligtige.
- 2) Identiteten af den bidragsberettigede.
- 3) Størrelsen af det betalte bidrag i det foregående kalenderår med angivelse af, om bidraget er fradragsberettiget for yderen.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligten, herunder lempe indberetningspligten.«

10. § 8 D affattes således:

»§ 8 D. Offentlige myndigheder og bestyrelser eller lignende øverste ledelser for private juridiske personer samt partrederier skal efter anmodning meddele skattemyndighederne oplysninger, der af myndighederne skønnes at være af væsentlig betydning for skatteligningen. Oplysninger om unavngivne skal dog kun gives efter Ligningsrådets bestemmelse.

Stk. 2. Oplysninger om forhold som nævnt under § 8 C kan ikke afkræves i videre omfang end nævnt i § 8 C.

Stk. 3. Værdipapircentraler kan kun afkræves oplysninger af de statslige told- og skattemyndigheder og kun om, hvilket institut, der er kontoførende for nærmere angivne personer eller kontofører nærmere angivne papirer.«

§ 8 D. Offentlige myndigheder og bestyrelser for selskaber m.v. som nævnt i selskabsskattelovens § 1, nr. 1, 2, 2 a og 2 b, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner er – ud over hvad der følger af foranstående og efterfølgende bestemmelser – pligtige på forlangende at meddele skattemyndighederne oplysninger, når det må antages, at oplysningerne vil være af væsentlig betydning for skatteligningen – for så vidt angår oplysninger vedrørende ikke navngivne skattepligtige dog kun efter Ligningsrådets bestemmelser. Hvor det drejer sig om forhold, der falder ind under bestemmelserne i § 8 C, kan der dog ikke afkræves bestyrelser for de i 1. pkt. nævnte selskaber m.v., foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner oplysninger i videre omfang, end disse bestemmelser afgiver hjemmel for.

11. I § 8 K, *stk. 1*, indsættes efter »§§«: »7 E,«.

§ 8 K. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele den oplysningspligtige de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten efter §§ 8 B, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 S, 8 T og 8 U.

Stk. 2. – – –

12. I § 8 L, *stk. 1*, indsættes efter »§ 7 A,«: »§ 7 E,«.

§ 8 L. De statslige told- og skattemyndigheder fører register og oplysningspligtige som nævnt i § 7 A, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 S, § 8 T og § 8 U. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om dette register og om pligten til at tilmelde sig dette.

Stk. 2. – – –

13. § 8 M ophæves.

§ 8 M. De oplysningspligtige efter § 7 A, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 S, § 8 T og § 8 U skal tilrettelægge deres regnskaber således, at de afgivne oplysninger i henhold til nævnte bestemmelser kan afstemmes med regnskabsføringen.

Stk. 2. De oplysningspligtige skal på forlangende indsende regnskabsmateriale eller anden dokumentation, som har tjent som grundlag for indberetningerne, til de statslige told- og skattemyndigheder. De statslige told- og skattemyndigheder kan på stedet gennemgå det regnskabsmateriale og anden dokumentation, som har tjent som indberetningsgrundlag. Ved gennemgangen kan de statslige told- og skattemyndigheder sikre sig de oplysninger, som fremgår af nævnte indberetningsgrundlag.

14. I § 8 P, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter § 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller indrives af amtskommuner eller kommuner.«

15. I § 8 P, *stk. 2*, nr. 11, udgår »og«, og i stedet indsættes: »uanset om debitor er en fysisk eller juridisk person,«.

16. I § 8 P, stk. 2, nr. 12, ændres »indberetningspligten.« til: »indberetningspligten, og«, og efter nr. 12 indsættes:

»13) identifikation ved ejendommens nummer i Boligministeriets Bygnings- og boligregister (BBR-nr.) af den faste ejendom, hvori lån ydet eller formidlet af et realkreditinstitut har pant.«

§ 8 P. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån mod forretning, skal til brug for skatteligningen foretage årlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder herom.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold skal oplyses:

- 1) lånetype,
- 2) tilskrevne eller forfaldne renter,
- 3) markering af renter i låneforhold, hvor der er ubetalte forfaldne renter vedrørende det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvorom der i øvrigt foretages indberetning,
- 4) markering af renter i låneforhold, hvor eftergivelse af gæld som nævnt i § 5, stk. 9 i ligningsloven er sket i det år, hvorom indberetning i øvrigt foretages, eller i tidligere år,
- 5) løbende provisioner m.v., jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a) og b),
- 6) reservefonds- og administrationsbidrag, jf. ligningslovens § 15 J, stk. 5,
- 7) størrelsen af skattepligtige udlodninger fra realkreditinstitutters reservefonde, for så vidt udlodningen skal indtægtsføres af modtageren i udbetalingsåret,
- 8) dato for rentetilskrivning,
- 9) gæld pr. 31. december,
- 10) kursværdien af gælden pr. 31. december, når lånet er ydet på grundlag af børsnoterede obligationer, eller hvor det fastsættes af ministeren efter stk. 3,
- 11) vedrørende kontantlån, om der er foretaget skattepligtig ekstraordinær indfrielse som nævnt i § 5, stk. 7, 1. pkt., i kursgivningsloven, og
- 12) fradragsberettigede beløb efter § 6 i ligningsloven, som hidrører fra kurstab ved indfrielse af et kontantlån optaget inden den 19. maj 1993. Det realkreditinstitut, hvor kontantlånet er indfriet, skal give det realkreditinstitut, som yder det nye

lån, alle de oplysninger om det indfrieede lån, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten.

Stk. 3-5. — — —

17. I § 9, stk. 1, indsættes efter »§ 6, stk. 1-2,«: »§ 6 A, stk. 2,«.

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-2, §§ 7-8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., afgør skatteministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. — — —

18. I § 9 A indsættes efter »§ 7 D,«: »§ 7 F,«.

§ 9 A. Indberetning til skattemyndighederne efter § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 D, § 8 B, § 8 E, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 10 A eller 10 B skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

19. I § 10 D ophæves: »§ 8 M, stk. 2,«.

20. § 10 E ophæves.

§ 10 E. Med henblik på kontrol med rigtigheden af de oplysninger, der tilgår de statlige told- og skattemyndigheder efter §§ 10 A og 10 B, kan skatteministeren fastsætte regler om regnskabsføringen hos de oplysningspligtige.

21. Efter § 10 E, der ophæves, indsættes:

»§ 10 F. Den, der som udbyder eller formidler erhvervsmæssigt har bistået en skattepligtig med anskaffelse af formuegoder eller finansielle instrumenter, og hel eller delvis finansiering heraf (skattearrangement), har, når formålet hermed fortrinsvis er at nedbringe eller udskyde skattebyrden, pligt til overfor skattemyndighederne at dokumentere realiteten i de nævnte dispositioner og af de aktiver og passiver m.v., der indgår heri. Udbyderen eller formidleren hæfter solidarisk med den skattepligtige for den eventuelle forhøjelse af den skattepligtiges indkomst- og formueskat, der fremkommer

som følge af, at de nævnte dispositioner ikke anerkendes som reelle ved ligningen.

Stk. 2. Skatteministeren afgør, om der foreligger et skattearrangement som nævnt i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. Tilsidesættes et skattearrangement som nævnt i stk. 1, 1. pkt., kan udbyderen respektive formidleren påklage dette forhold i skatteansættelsen efter de almindelige klage-regler i skattestyrelsesloven. Kildeskattelovens § 73 E finder tilsvarende anvendelse overfor udbyderen eller formidleren.«

22. I § 11 A, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Ved indeståender på konti i udlandet hos andre end pengeinstitutter finder 1. og 2. pkt., tilsvarende anvendelse, men i disse tilfælde skal kontohaveren selv opfylde betingelsen som nævnt i stk. 5, nr. 2.«

23. § 11 A, stk. 2, nr. 4, ophæves.

24. I § 11 A, stk. 4, indsættes efter »indskudsbeviset«: », eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af kontoen«, og i nr. 2 ændres »Pengeinstituttets« til: Kontoførens«.

25. I § 11 A, stk. 5, nr. 1, ændres »i det udenlandske pengeinstitut« til: »hos kontoføreren i udlandet«, og i nr. 2 indsættes efter »pengeinstitut,«: »jf. dog stk. 1, 3. pkt.,«.

26. I § 11 A, stk. 6, ændres »Indsender det udenlandske pengeinstitut ikke rettidigt indberetning« til: »Indsendes indberetningen som nævnt i stk. 5, nr. 2, ikke rettidigt«.

§ 11 A. Ved indeståender på konti i pengeinstitutter i udlandet skal betingelserne som nævnt i stk. 4 og 5, jf. stk. 2 og 3, opfyldes, Indskudsbeviser med en oprindelig løbetid på til og med et år udstedt af udenlandske pengeinstitutter betragtes som kontoindestående, såfremt der oprettes en konto hos udstederen, hvorpå bevisernes pålydende værdi, betaling af renter og indfrielsesprovenu bogføres.

Stk. 2. Betingelserne i stk. 1 skal kun opfyldes af fysiske og juridiske personer, der er skattepligtige her til landet af de nævnte konti respektive indskudsbeviser eller afkast heraf. Betingelserne i stk. 1 skal dog ikke opfyldes af statsankerkendte arbejdsløshedskasser,

forsikringsselskaber, investeringsforeninger, børsrådgivningselskaber og kreditinstitutter. Skatteministeren kan efter omstændighederne helt eller delvis fritage yderligere persongrupper for at opfylde betingelserne i stk. 1. Betingelserne i stk. 5 skal ikke opfyldes af:

- 1) Personer, der er SE-registrerede.
- 2) Danske statsborgere udsendt af den danske stat til tjeneste i udlandet samt de med sådanne borgere samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn, når de er fuldt skattepligtige her til landet, jf. kildeskattelovens § 1.
- 3) Personer, der har oprettet respektive erhvervet de i stk. 1 nævnte konti eller indskudsbeviser før den 1. oktober 1988.
- 4) Personer, der ved tilflytning eller på anden måde er blevet skattepligtige her til landet af de i stk. 1 nævnte konti respektive indskudsbeviser eller afkast heraf, og som har oprettet respektive erhvervet de nævnte konti eller indskudsbeviser før skattepligtens indtræden.

Stk. 3. Pengeinstitutter i udlandet som nævnt i stk. 1 omfatter kreditinstitutter beliggende i udlandet, der modtager indskud på standardiserede eller offentliggjorte vilkår, bl.a. om forrentning.

Stk. 4. Ved kontoens oprettelser respektive ved erhvervelsen af indskudsbeviset skal ejeren afgive en erklæring til de statslige told- og skattemyndigheder om dispositionens foretagelse med oplysning om:

- 1) Ejers navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren ikke CPR-nr., men SE-nr., oplyses SE-nr. Har ejeren hverken CPR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren er en fysisk person.
- 2) Pengeinstituttets navn og adresse.
- 3) Oplysninger til identifikation af kontoen respektiver indskudsbeviset, herunder kontoens art og nummer respektive indskudsbevisets pålydende værdi og eventuelle nummer eller lignende identifikation.

Stk. 5. Den i stk. 4 nævnte erklæring skal være vedlagt:

- 1) Fuldmagt fra ejeren til de statslige told- og skattemyndigheder til indsende i kontoen i det udenlandske pengeinstitut.
- 2) Erklæring fra det udenlandske pengeinstitut, hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til de statslige told- og skattemyndigheder at sende følgende oplysninger vedrørende kontoen re-

spektive indskudsbeviset det foregående kalenderår:

- a) størrelsen af ydede eller godskrevne renter.
- b) Dato for rentetilskrivning.
- c) Størrelsen af det indestående beløb ved årets udgang.

Stk. 6. Indsender det udenlandske pengeinstitut ikke rettidigt indberetning til de statslige told- og skattemyndigheder med de krævede oplysninger, kan skatteministeren pålægge ejeren at afvikle kontoen respektive afhænde indskudsbeviset.

27. I § 11 B, stk. 4, indsættes efter »værdipapiret«: », eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af værdipapiret.«

§ 11 B. ---

Stk. 4. Ved deponering respektive kontoføring i udlandet enten i et pengeinstitut eller hos udstederen af værdipapiret skal ejeren afgive erklæring til de statslige told- og skattemyndigheder om dispositionens foretagelse med oplysning om:

- 1) Ejers navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren ikke CPR-nr., men SE-nr., oplyses SE-nr. Har ejeren hverken CPR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren er en fysisk person.
- 2) Depositiarens respektive kontoførerens navn og adresse.
- 3) Oplysninger til identifikation af depotet respektive kontoen, herunder dets nummer, og de ved depotets respektive kontoens oprettelse indlagte værdipapirer, herunder papirernes art, navn og pålydende værdi.

Stk. 5-7. ---

28. I § 14, stk. 2, indsættes efter »§ 6, stk. 1-2,«: »§ 6 A,«, efter »§ 7 B,« indsættes: »§ 7 E,«, og »§ 8 M,« udgår.

§ 14. ---

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-2, § 7, § 7 A, § 7 B, §§ 8b A-H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 M, § 8 P, stk. 1-4, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 9 A, §§ 10, 10, Stk. 1, og 10

B, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 11 straffes med bøde.

Stk. 3. ---

29. I § 17 udgår: »eller ved den i § 3, stk. 5-6, foreskrevne opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag«, og som 2. pkt., indsættes:

»Det samme gælder den, der ikke opfylder opbevaringspligter efter § 3, stk. 5, eller § 6 A, stk. 1, 1. pkt.«

§ 17. Med bøde eller hæfte straffes den, der undlader at føre regnskab, som det efter bestemmelse af skatteministeren i medfør af § 3, stk. 1, påhviler ham at føre, eller som gør sig skyldig i grove uordener med hensyn til førelsen af sådant regnskab eller ved den i § 3, stk. 5-6, foreskrevne opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag.

30. I § 23 B, 1. pkt., ændres »kommunale skattemyndigheder« til: »kommunale myndigheder«.

§ 23 B. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder eller de kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 2

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 7. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Reglen i 2. pkt., gælder dog ikke tilfælde, hvor et skatteankenævn efter aftale med klager har stillet behandlingen af klagen i bero.«

§ 3. ---

Stk. 3. Den kommunale skattemyndighed kan ikke foretage eller ændre en skatteansættelse i det omfang, hvor en anden skattemyndighed har taget stilling til ansættelsen. Den kommunale skattemyndighed kan heller ikke foretage eller ændre en skatteansættelse, som en anden skattemyndighed har under behandling.

Stk. 4-5. ---

2. I § 4 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Skatteministeren kan tillade, at en genoptagelsesansøgning som nævnt i *stk. 1, 1. pkt.*, der fremsættes skriftligt efter udløbet af fristen i *stk. 1, 2. pkt.*, imødekommes, når forholdene i særlig grad taler derfor.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en genoptagelsesansøgning imødekommes efter *stk. 2*, kan skattemyndighederne, uanset § 35, foretage sådanne reguleringer af skatteansættelser for andre indkomstår, som er en direkte følge af den begærede ansættelsesændring. En genoptagelsesansøgning, der er imødekommet efter *stk. 2*, kan ikke tilbagekaldes.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 4*.

§ 4. Den kommunale skattemyndighed kan genoptage en skatteansættelse, når den skattepligtige fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret skatteansættelse. Begæringen om genoptagelse skal indgives inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af det år, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 3 anvendes tilsvarende, når den kommunale skattemyndighed har givet afslag på en begæring efter *stk. 1*.

3. I § 17 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Skatteministeren kan efter indstilling fra Ligningsrådet bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter § 2, *stk. 1* og 3, i kulbrinteopkrævningsloven og § 18, *stk. 1* og 7, og § 20, *stk. 1*, i realrenteafgiftsloven. Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at træffe afgørelser efter § 1, *stk. 1*, i lov om bindende forhåndsbesked til de statslige skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er udlagt efter 1. og 2. *pkt.*«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

§ 17. — — —

Stk. 3. Skatteministeren kan bemyndige Ligningsrådet til at afgøre sager vedrørende efterbetaling af skat uden egentlig ændring af selve skatteansættelsen og om bødeansvar efter bestemmelserne i lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for Ligningsrådets virksomhed.

4. I § 31, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »den 1. maj i det 4. år«.

§ 31. — — —

Stk. 3. Sager, som Landsskatteretten har afvist, kan indbringes for domstolene senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomst- eller vurderingsår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 4-5. — — —

5. I § 35, *stk. 1*, ophæves 1. *pkt.*, og i stedet indsættes:

»Skattemyndighederne kan ikke afsende varsel om forhøjelse af en skatteansættelse, jf. § 3, *stk. 4, 1. pkt.*, efter den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. En varslet forhøjelse af en skatteansættelse skal være foretaget senest den 1. august i det 4. år efter indkomstårets udløb, medmindre en anmodning fra den skattepligtige om udskydelse af denne frist er imødekommet.«

6. I § 35 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset fristen i *stk. 1* kan skattemyndighederne ændre en skatteansættelse på punkter, hvor det efterfølgende viser sig, at den forpligtelse eller erhvervelse, som er lagt til grund for en foretagen skatteansættelse, giver anledning til en højere skatteansættelse.«
Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

7. I § 35, *stk. 3*, ændres »nogen forsætligt eller uagtsomt« til: »den skattepligtige eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt«.

§ 35. Skattemyndighederne kan ikke forhøje en ansættelse vedrørende indkomst- og formueskat senere end 3 år efter udløbet af det indkomstår, ansættelsen vedrører. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 2. Er der efter udløbet af fristen i *stk. 1* konstateret ændringer i grundlaget for en an-

sættelse, kan skattemyndighederne ved ansættelsen for et senere indkomstår lægge disse ændringer til grund. Dette gælder dog ikke i det omfang, hvori ansættelsen som nævnt i stk. 1 beror på et skøn.

Stk. 3. Hvis nogen forsædligt eller uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, regnes fristen i stk. 1 fra det tidspunkt, hvor skattemyndighederne kom i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at foretage en korrekt ansættelse.

Stk. 4. Når en ansættelse er påklaget, anvendes stk. 1 ikke på forhøjelser vedrørende det påklagede forhold.

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 55 B indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder kan give anvisninger for administrationen af kompetencerne efter stk. 1 og 2. Anvisningerne skal godkendes af Ligningsrådet. § 14, stk. 2-7, samt § 19, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i skattestyrelsesloven finder tilsvarende anvendelse.«

§ 55. Må det antages, at den allerede betalte foreløbige skat væsentligt vil overstige slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., og vil det virke åbenbart urimeligt at afvente det i § 62, stk. 3, fastsatte tidspunkt for tilbagebetalingen, tilbagebetales det beløb, som efter skattemyndighedens skøn er betalt for meget, straks. Begæring om tilbagebetaling skal være fremsat inden udgangen af det kalenderår, hvori den foreløbige skat opkræves.

Stk. 2. Der ydes ikke renter ved tilbagebetaling af skat efter stk. 1.

2. I § 60, *stk. 1, litra f*, ændres »§ 10, stk. 3, 2., og 3. og 5. pkt.« til: »§ 10, stk. 3, 2.-4. pkt.«, og »§ 22 b, stk. 5, 1., og 2. og 4. pkt.« til: »§ 22 b, stk. 5.«

§ 60. I den slutskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel

overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

- a) Foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i A-indkomst, der skal medregnes ved den skattepligtiges ansættelse til slutskat.
 - b) Foreløbige skattebeløb, som har skullet indbetales efter § 68.
 - c) Foreløbige skattebeløb, som har skullet betales i henhold til skattebillet.
 - d) De i § 67, stk. 1, 1. pkt., nævnte beløb.
 - e) Beløb, som den skattepligtige har indbetalt i henhold til § 59.
 - f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2., 3. og 5. pkt., § 13, stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 22 b, stk. 5, 1., 2. og 4. pkt.
 - g) Beløb efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.
- Stk. 2-4. — — —*

3. §§ 81 og 82 ophæves.

§ 81. Skattepligtige personer, som modtager en selvangivelse, der er udfyldt af skattemyndighederne, kan undlade at indsende den, hvis de finder, at de anvendte oplysninger er korrekte og fyldestgørende.

§ 82. Børn, der ved begyndelsen af kalenderåret ikke er fyldt 15 år, er ikke pligtig at indgive selvangivelse og skal ikke medtages ved skatteansættelsen, medmindre de i indkomståret har haft skattepligtig indkomst eller ved indkomstårets udløb ejer skattepligtig formue.

4. I § 89 B, 1. pkt., ændres »de statslige eller de kommunale skattemyndigheder« til: »de statslige told- og skattemyndigheder eller de kommunale myndigheder«.

§ 89 B. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 4

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 19. september 1995, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til *Afsnit V* udgår: », selvangivelse«.

Afsnit V

Bestemmelser om ligning, selvangivelse og opkrævning

2. §§ 26-29 ophæves.

§ 26. Det påhviler de kommunale skattemyndigheder at udsende selvangivelseskema til alle skattepligtige selskaber og foreninger m.v., der kan anses for skattepligtige, og som ikke er fritaget for pligten til at indgive selvangivelse efter § 27, stk. 2 eller 3, senest 1 måned før selvangivelsesfristens udløb, jf. § 27, stk. 1.

Stk. 2. Den omstændighed, at et selskab eller en forening m.v. ikke får selvangivelseskema tilsendt, fritager ikke for pligten til at indgive selvangivelse eller for retsvirkningerne af manglende selvangivelse.

§ 27. De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. skal indsende selvangivelse senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. For selskaber og foreninger m.v., hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar - 31. marts, skal selvangivelsen indsendes senest den 1. juli i samme kalenderår. Udløber fristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelsen indgives rettidigt den følgende søndag. Selvangivelsen skal indgives til den kommunale skattemyndighed, der skal foretage ansættelsen, jf. § 24.

Stk. 2. Foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6, har ikke pligt til at indgive selvangivelse og skal ikke medtages ved skatteansættelsen, hvis foreningen ikke har indtægt eller fortjeneste eller tab som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, eller hvis foreningen m.v. som følge af fradragsretten efter § 3, stk. 2 og 3, ikke har indkomst til beskatning. Det er dog en betingelse, at foreningens formål er udelukkende almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt.

Stk. 3. Fritaget for pligten til at indgive selvangivelse er selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra c), e) eller g). Fritagelsen gælder dog ikke, hvis den skattepligtige har modtaget udbytter omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens §

16 B, i hvilke der ikke skal foretages indeholdelse af udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, medmindre udbyttet er omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 6, eller har oppebåret royaltyindtægter, hvori der ikke er indeholdt royaltyskat.

Stk. 4. Den kommunale skattemyndighed kan, hvor særlige omstændigheder taler derfor, indrømme udsættelse med indgivelse af selvangivelsen, for så vidt sådan udsættelse er forenelig med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige tilendebringelse.

§ 28. Hvor behørig selvangivelse ikke foreligger, ansættes indkomsten til et skønsmæssigt beløb.

Stk. 1. Hvor behørig selvangivelse ikke foreligger rettidigt, forhøjes indkomstskatten reguleret efter § 29 B, stk. 6, og med eventuelt tillæg efter § 30 A, stk. 1, med 1 pct. for hver dag, fristen for selvangivelsens rettidige indsendelse er overskredet. Forhøjelsen skal udgøre mindst 500 kr., og den må i intet tilfælde overstige 5.000 kr. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse med hensyn til selvangivelses- og regnskabsoplysninger, som selskaber eller foreningen m.v. er pligtig til at afgive, jf. skattekontrollovens § 2, stk. 1, og § 3, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. Forhøjelse efter stk. 2 indgår ikke i den skat, hvoraf der beregnes lempelse efter § 17, stk. 3, efter § 4 i lov nr. 486 af 30. juni 1993 (Ophævelse af udlandslempelsen), efter ligningslovens § 33 eller efter gældende overenskomster med fremmede stater, Færøerne eller Grønland til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Stk. 4. Indgivelse af selvangivelse for selskaber og foreninger m.v. kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af vedkommende kommunale skattemyndighed. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 29. Har et selskab eller en forening m.v. indgivet selvangivelse og vedlagt denne et regnskab, der på indsendelsestidspunktet endnu ikke er godkendt af generalforsamlingen, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives vedkommende kommunale skattemyndighed meddelelse om generalforsamlingens beslutning med hensyn til det pågældende regnskab. Indsendelse af meddelelsen kan fremtvinges ved pålæg af

daglige bøder i overensstemmelse med reglerne i § 28, stk. 4.

Stk. 2. Er den i stk. 1 omtalte meddelelse ikke indsendt rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning med hensyn til regnskabet en forhøjelse af den indkomst, hvoraf skatten beregnes, skal den hertil svarende forhøjelse af indkomstkatten opkræves med et tillæg, der beregnes efter samme regler som angivet i § 28, stk. 2.

§ 5

I fondsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 26. juli 1995, ændres i § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, »ligning, selvangivelse og opkrævning« til : »ligning og opkrævning«.

§ 15. Selskabsskattelovens regler om ligning, selvangivelse og opkrævning finder i øvrigt tilsvarende anvendelse på de af denne lov omfattede fonde og foreninger. Selskabsskattelovens § 10, stk. 2, nr. 3, finder dog ikke anvendelse.

Stk. 2-4. — — —